

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาระดับมัธยมศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย นางสาว จุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต **อาจารย์ที่ปรึกษา**

(1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนูญ ไต้ะยามา (2) รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์ **ปีการศึกษา** 2545

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ (1) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของบุคคลที่ศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อเสนอแนวทางในการใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารและจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีทางเศรษฐศาสตร์

การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้เป็นผู้เรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 597 ตัวอย่าง จากโรงเรียน 20 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มสิ่งตัวอย่างแบบแบ่งชั้นแบบง่ายโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองความถดถอยโลจิสติก แบบ Binary ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS

ผลการศึกษาเชิงปริมาณพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน ได้แก่ ปัจจัยอายุ รายได้ ค่าเล่าเรียน อาชีพ ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร และเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านไปสถานศึกษา ผลการศึกษาเชิงพรรณนาพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว ได้แก่ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของสถานศึกษา ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน และเฉพาะกรณีของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ได้แก่ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุน ความต้องการเรียนเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย รายการส่งเสริมการขายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน ซึ่งผลการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงพรรณนาสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารและการจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไปได้

คำสำคัญ ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน

Thesis title: Factors Influencing Demands for Studying English in Private English Language Schools in Bangkok

Researcher: Miss Chularat Pinthamnak; **Degree:** Master of Economics

Thesis advisors: (1) Dr. Manoon Toyama, Assistant Professor; (2) Siriporn Sajjanand, Associate Professor; **Academic year:** 2002

ABSTRACT

The two main objectives of this study were 1) to analyze factors influencing students' demand to attend English language courses, and 2) to study guidelines for using economic instruments to improve the administrative and management efficiency.

This study was conducted in a form of a survey. The subjects were students attending courses in English language schools in Bangkok. A total of 597 students were selected from 20 schools by means of stratified simple random sampling and questionnaires were used as a tool for the collection of data. Data analysis was used for descriptive analysis and quantitative analysis. Quantitative analysis was conducted by using the SPSS program to run the Binary Logistic Regression Analysis.

The result from quantitative analysis found that factors influencing demand for attending courses in English language schools were age, income, course fee, occupations, duration of the course, and time spent on traveling from home to the institutes. The results from descriptive analysis found that important decision making factors for people studying English, both regular students and employees, include the need to use the English language, making use of free time, the experience and attentiveness of instructors, the reputation of the institutes, effectiveness of the courses, suitable schedule of the institutes, reasonable course fees and contents, waiting time to apply to the courses, and appropriate classes arranged after preliminary testing . Especially for regular students who are supported by parents and relatives, additional studying of English to help supplement regular curricular study or for usage in the workplace, affordability of courses, taking advantage of special marketing and promotional offers, and activities provided by the schools. It is the expectation that the results from this study can be used to improve management administration efficiency, as well as resource utilization of the institutes.

Keywords: Factors Influencing Demands, English Language Schools

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนูญ ไต้ะยามา และรองศาสตราจารย์ ศิริพร สัจจามันท์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์นี้อย่างใกล้ชิดเสมอมานับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และอาจารย์ ดร.วิทยา ปิ่นทอง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจการศึกษาทั้งหมด

จุฬารัตน์ ปิ่นทำนั๊ก

ธันวาคม 2545

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
กรอบความคิดทางทฤษฎี.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	13
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	14
โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประเภทโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มาตรา15(2).....	14
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	26
รูปแบบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน ของสถาบันศึกษาเอกชนและกลยุทธ์การตลาด.....	26
พฤติกรรมทางเลือกของผู้บริโภคและการกำหนดอุปสงค์.....	30
สรุปวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	38
การรวบรวมข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ผลการศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน.....	46
ลักษณะของข้อมูล.....	46
ลักษณะของข้อมูลผู้เรียนภาษาอังกฤษ.....	46
ลักษณะของข้อมูลผู้เรียนหลักสูตรอื่น.....	47
ผลการศึกษาเชิงพรรณนา.....	52
ผลการศึกษาเชิงปริมาณ.....	65
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
สรุปการวิจัย.....	68
อภิปรายผล.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	82
ก แบบสอบถาม.....	83
ข แฟรนไชส์.....	88
ค สมการและค่าสถิติของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษา.....	93
ง ผู้จ่ายค่าเล่าเรียนและผลกระทบต่อค่าเล่าเรียนแต่ละครั้ง.....	95
จ แผนที่กรุงเทพมหานคร.....	97
ประวัติผู้วิจัย.....	99

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศกับงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณการศึกษา ปีงบประมาณ 2533 - 2542.....	4
ตารางที่ 1.2	งบประมาณรายจ่าย จำแนกตามลักษณะงาน ปีงบประมาณ 2541 - 2542.....	5
ตารางที่ 1.3	งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา จำแนกตามลักษณะเศรษฐกิจ (รายจ่ายลงทุน - รายจ่ายประจำ) ปีงบประมาณ 2533 - 2542.....	6
ตารางที่ 2.1	จำนวนโรงเรียน นักเรียน และครู ในโรงเรียนเอกชนนอกระบบโรงเรียน ประเภทอาชีวศึกษา โรงเรียนภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค ปีการศึกษา 2532 - 2543.....	17
ตารางที่ 2.2	ค่าเล่าเรียนภาษาอังกฤษแบบกลุ่ม (ค่าเล่าเรียนก่อนรายการส่งเสริมการขาย).....	23
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนโรงเรียนและขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	37
ตารางที่ 4.1	ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ.....	48
ตารางที่ 4.2	ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพ สถานภาพ รายได้ ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ.....	49
ตารางที่ 4.3	ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา ของผู้เรียนหลักสูตรอื่น.....	50
ตารางที่ 4.4	ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพ สถานภาพ รายได้ ของผู้เรียนหลักสูตรอื่น.....	51
ตารางที่ 4.5	ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)	57
ตารางที่ 4.6	ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ทำงานแล้ว (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).....	57
ตารางที่ 4.7	ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษโดยรวม โดยไม่แยกประเภทผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.8 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ที่มีระดับการตัดสินใจสูง (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).....	59
ตารางที่ 4.9 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ที่มีระดับการตัดสินใจต่ำ (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).....	60
ตารางที่ 4.10 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ ที่กำลังศึกษาอยู่ (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).....	61
ตารางที่ 4.11 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ ที่ทำงานแล้ว (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).....	61
ตารางที่ 4.12 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ โดยรวม โดยไม่แยกประเภทผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).....	62
ตารางที่ 4.13 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ที่มีระดับการตัดสินใจสูง (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).....	63
ตารางที่ 4.14 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ที่มีระดับการตัดสินใจต่ำ (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน).....	64
ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติและสรุปผลปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับปริญญาโทภาษาอังกฤษ.....	65

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 จำนวนโรงเรียนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2532 - 2543.....	19
ภาพที่ 2.2 จำนวนนักเรียนโรงเรียนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2532 - 2543.....	19
ภาพที่ 2.3 จำนวนครูโรงเรียนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2532 - 2543.....	19

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเอง ตลอดช่วงชีวิตตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ ทั้งนี้โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นตัวแทนภาคประชาชน ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ทั้งรัฐ และเอกชน ภาคธุรกิจเอกชน นักวิชาการแขนงต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง ตามแนวคิดและกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 - 2544) ที่มีแนวคิดที่สำคัญประการหนึ่งในหลาย ๆ แนวคิด คือการผนึกกำลังในการจัดทำแผนโดยเจตนารมณ์ของแผนที่จะให้การศึกษาเป็นการศึกษาของ "ชาติ" ซึ่งทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมในการวางแผนและการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540: 2-3)

ปัญหาของการบริหารการศึกษาของรัฐมีทั้งด้านความไม่คล่องตัวในการบริหารงาน วิชาการ การบริหารงานบุคคล และการบริหารการเงิน การระดมทุนเพื่อการจัดการศึกษา ยังทำได้ไม่มากเท่าที่ควร โดยส่วนใหญ่เป็นเงินทุนจากรัฐ แม้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาเมื่อเทียบกับงบประมาณแผ่นดินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีแสดงให้เห็นว่ารัฐได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาและต้องการพัฒนาการศึกษาของชาติเป็นสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบงบประมาณการศึกษากับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (gross domestic product-GDP) ปรากฏว่าสัดส่วนงบประมาณการศึกษาต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศตามมูลค่าราคาประจำปีมีแนวโน้มสูงขึ้นตั้งแต่ปี 2533 - 2540 จนกระทั่ง ปี 2541 มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 4.1 ในปี 2540 เป็นร้อยละ 3.9 ในปี 2541 และร้อยละ 3.7 ในปี 2542 แม้เศรษฐกิจจะเริ่มถดถอยในปี 2539 และเกิดวิกฤติเศรษฐกิจขึ้นในปี 2540 (คณะกรรมการการศึกษาวิสามัญฯ วุฒิสภา 2543) มีผลกระทบต่อบปี 2541 โดยทำให้มูลค่าของงบประมาณแผ่นดินมีแนวโน้มลดลงจาก 984,000 ล้านบาท ในปี 2540 มีมูลค่าเท่ากับ 982,000 ล้านบาท ในปี 2541 แต่

งบประมาณการศึกษาก็ยังคงเพิ่มขึ้นจาก 215,161.9 ล้านบาท ในปี 2540 เป็นมูลค่า 226,609.8 ล้านบาท ในปี 2541 ส่วนมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศตามราคาประจำปีมีมูลค่าลดลงจาก 5,731,300 ล้านบาท ในปี 2541 เป็นมูลค่า 5,583,000 ล้านบาท ในปี 2542 และงบประมาณแผ่นดินมีมูลค่า 825,000 ล้านบาท จึงมีผลทำให้งบประมาณการศึกษามีมูลค่าเท่ากับ 208,614.1 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปี 2541 แต่สัดส่วนร้อยละของงบประมาณการศึกษาต่องบประมาณแผ่นดินยังคงมีแนวโน้มที่สูงขึ้นโดยตลอดตั้งแต่ปี 2533 - 2542 (ตารางที่ 1.1)

ในการจัดสรรงบประมาณการศึกษาที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ยังเป็นการจัดสรรงบประมาณจากฐานเดิมในอดีตมากกว่าที่จะปรับเปลี่ยนตามลำดับความสำคัญหรือความจำเป็นเร่งด่วนของการจัดการศึกษา อีกทั้งงบประมาณส่วนใหญ่เป็นงบประมาณในหมวดเงินเดือนและค่าจ้างมากที่สุด (ตารางที่ 1.2 และตารางที่ 1.3) นอกจากนี้ปัญหาเรื่องงบประมาณแล้ว ยังมีปัญหาการจัดการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และความต้องการของตลาดแรงงาน และการที่รัฐมีบทบาทในการจัดการศึกษาเองเป็นส่วนใหญ่และขาดความคิดที่จะระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งระบบการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจ ทำให้ไม่เอื้อต่อการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544 สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี 2540: 49)

จากปัญหาดังกล่าวรัฐได้ตระหนักถึงความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับเอกชนในการจัดการศึกษาของชาติเพื่อที่จะสามารถประสานประโยชน์ได้ดีที่สุดเพื่อกระจายการศึกษาให้ทั่วถึง ทั้งนี้เพราะเอกชนมีความพร้อมด้านทรัพยากร เครื่องมือ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ และโดยเฉพาะเงินทุนในการจัดการการศึกษาให้ทั่วถึง ซึ่งจะทำให้แก้ปัญหาการว่างงาน การขาดแคลนแรงงานฝีมือ และเพื่อพัฒนาคุณภาพของประชากรไทยให้ดีขึ้น รัฐจึงเปิดโอกาสให้เอกชนดำเนินธุรกิจการศึกษาได้อย่างกว้างขวางและหลากหลาย จนในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนมีหลักสูตรเปิดสอนเกือบทุกวิชาโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาลักษณะระยะสั้น ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ ในขณะที่รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาประเทศให้ก้าวไปสู่ระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทำให้เกิดการปรับปรุงเทคโนโลยีและการรับรู้ข่าวสาร

สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษมีเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี สามารถเลือกโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนได้อย่างหลากหลายเนื่องจากจำนวนโรงเรียนมีมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่มอาชีพก็จะใช้ปัจจัยต่าง ๆ ในการตัดสินใจเลือกเรียนที่แตกต่างกันไป

จึงเห็นได้ว่าโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนจะมีส่วนช่วยส่งเสริมผลิตบุคลากรออกไปประกอบสัมมาชีพที่มีคุณภาพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น นับว่ามีบทบาทต่อการพัฒนาคุณภาพของประชากรส่วนหนึ่งของประเทศที่น่าสนใจและผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ซึ่งเป็นการศึกษานอกระบบประเภทโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ได้มีวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพได้ทำให้ช่วยลดปัญหาการไม่มีงานทำ

แต่อย่างไรก็ตามการบริการการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีการสอนในหลายวิชาชีพแตกต่างกันไป สำหรับกรณีของโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนวิชาที่เปิดสอนปกติแล้วไม่ได้เปิดสอนเฉพาะภาษาอังกฤษอย่างเดียวยังมีการเปิดสอนในหลักสูตรอื่นๆ เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมัน ในขณะที่ภาษาอังกฤษสามารถกล่าวได้ว่าเป็นทั้งวิชาที่ผู้เรียนสามารถเรียนเพื่อเสริมกับหลักสูตรปกติที่กำลังศึกษาอยู่ และเพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือเป็นการเรียนเพื่อนำไปประกอบวิชาชีพและประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ นับได้ว่าการศึกษาภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ไม่ว่าจะในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน ยิ่งเมื่อประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการสื่อสารที่ไร้พรมแดน การมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งมีความสำคัญอย่างมาก ในขณะเดียวกันผู้เรียนภาษาอังกฤษในสถาบันดังกล่าวมีความหลากหลายในหลายด้าน เช่น เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ การศึกษา และรายได้ ผู้ประกอบการที่จัดให้มีการบริการทางการศึกษาในด้านนี้ก็ต้องมีการบริหารจัดการที่ดีและมีคุณภาพเพื่อแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในทางที่จะสามารถสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนที่ศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษที่สถานศึกษาเอกชนเหล่านี้จัดขึ้น จึงมีประโยชน์อย่างยิ่งในการนำผลที่ได้จากการศึกษามาใช้ประโยชน์ในการบริหารและการจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสนองต่อความต้องการของผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ ได้ และที่สำคัญเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันระหว่างสถานศึกษาที่มีการบริการในด้านนี้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นเรื่องน่าสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งมีส่วนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก

ตารางที่ 1.1 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศกับงบประมาณแผ่นดินและ
งบประมาณการศึกษา ปีงบประมาณ 2533 – 2542

หน่วย : ล้านบาท

ปี งบ ประ มาณ	ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ		งบประมาณแผ่นดิน			งบประมาณการศึกษา			
	(GDP)		(N.B)			(E.B)			
	(ราคาประจำปี)		(ราคาประจำปี)			(ราคาประจำปี)			
	มูลค่า	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	ละ	ละ	ละ	ของ		ละ	ของ	ของ	
	(+,-)	(+,-)	(+,-)	NB/GDP		(+,-)	EB/GDP	EB/NB	
2533	2,005,254	14.5	335,000	17.3	16.7	59,962.0	25.8	3.0	17.9
2534	2,400,000	17.0	387,500	15.7	16.1	74,860.6	24.8	3.1	19.3
2535	2,620,000	11.5	460,400	18.8	17.6	86,576.9	15.7	3.3	18.8
2536	2,970,000	13.4	560,000	21.6	18.9	108,069.7	24.8	3.6	19.3
2537	3,499,000	17.8	625,000	11.6	17.9	121,973.1	12.9	3.5	19.5
2538	4,099,000	17.1	715,000	14.4	17.4	135,309.0	10.9	3.3	18.9
2539	4,684,000	14.3	843,200	17.9	18.0	167,560.4	23.8	3.6	19.9
2540	5,302,000	13.2	984,000	16.7	18.6	215,161.9	28.4	4.1	21.9
2541	5,731,300	8.1	982,000	-0.2	17.1	226,609.8	5.3	3.9	23.1
2542	5,583,000	-2.6	825,000	-15.99	14.8	208,614.1	-7.9	3.7	25.3

ที่มา : ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักปลัดกระทรวง **สถิติการศึกษาฉบับย่อ ปีการศึกษา 2541**

กรุงเทพมหานคร สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ 2541

หมายเหตุ เนื่องจากมีข้อจำกัดของข้อมูล งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณการศึกษาที่เป็นราคา
คงที่ ในที่นี้จึงได้แสดงอัตราเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ งบประมาณ
แผ่นดินและงบประมาณการศึกษา ตามราคาประจำปีเท่านั้น

ตารางที่ 1.2 งบประมาณรายจ่าย จำแนกตามลักษณะงาน ปีงบประมาณ 2541 – 2542

หน่วย : ล้านบาท

ปีงบประมาณ ลักษณะงาน	2541		2542	
	มูลค่า	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ
รวมทั้งสิ้น	982,000.00	100.00	825,000.00	100.00
1. การบริหารทั่วไป	205,467.60	20.90	164,261.30	19.90
2. การบริการชุมชนและ สังคม	398,337.00	40.60	348,848.40	42.30
(การศึกษา)	(226,609.80)	(23.10)	(208,614.10)	(25.30)
(อื่น ๆ)	(171,727.20)	(17.50)	(140,234.30)	(17.00)
3. การเศรษฐกิจ	287,547.50	29.30	196,373.30	23.80
4. อื่น ๆ	90,647.90	9.20	115,516.90	14.00

ที่มา : ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักปลัดกระทรวง **สถิติการศึกษาฉบับย่อ ปีการศึกษา 2541**
 กรุงเทพมหานคร สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ 2541

ตารางที่ 1.3 งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา จำแนกตามลักษณะเศรษฐกิจ

(รายจ่ายลงทุน – รายจ่ายประจำ) ปีงบประมาณ 2533 – 2542

หน่วย : ล้านบาท

ลักษณะเศรษฐกิจ ปีงบประมาณ	รวม	รายจ่ายลงทุน		รายจ่ายประจำ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2533	** 60,729.8	9,028.0	14.9	51,701.8	85.1
2534	** 75,967.9	12,433.8	16.4	63,534.1	83.6
2535	86,576.9	17,267.7	19.9	69,309.2	80.1
2536	** 109,869.7	19,204.7	17.5	90,665.0	82.5
2537	121,973.1	23,125.7	19.0	98,847.4	81.0
2538	135,309.0	26,826.3	19.8	108,482.7	80.2
2539	167,560.4	33,429.7	20.0	134,130.7	80.0
2540	215,161.9	67,643.1	31.4	147,518.8	68.6
2541	226,609.8	43,601.5	19.2	183,008.3	80.8
2542	208,614.1	28,186.7	13.5	180,427.4	86.5

ที่มา : ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักปลัดกระทรวง **สถิติการศึกษาฉบับย่อ ปีการศึกษา 2541**

กรุงเทพมหานคร สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ 2541

หมายเหตุ ** งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา (รายจ่ายลงทุนและรายจ่ายประจำ) แตกต่าง

จากตารางที่ 1.1 เล็กน้อยตามเอกสารอ้างอิง แต่อย่างไรก็ตามอัตราส่วนของงบประมาณ

รายจ่ายด้านการศึกษาต่องบประมาณแผ่นดิน และอัตราส่วนของงบประมาณรายจ่าย

ด้านการศึกษาต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไม่มีความแตกต่าง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร ของบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนั้น

2.2 เพื่อเสนอแนวทางในการใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารและจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการทางเศรษฐศาสตร์

3. กรอบความคิดทางทฤษฎี

ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำทฤษฎีเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์จุลภาคมาประยุกต์ใช้ โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

3.1 **อุปสงค์ธรรมดาทั่วไป** (ordinary demand function) หมายถึง อุปสงค์ของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับ ราคาของสินค้าและบริการ และระดับรายได้ของผู้บริโภค จากทฤษฎีดังกล่าวได้อธิบายถึง อุปสงค์ของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งนั้น มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอุปสงค์ของผู้บริโภค คือ ราคาของสินค้าและบริการ และระดับรายได้ของผู้บริโภคเท่านั้นเป็นตัวกำหนด ซึ่งในปัจจุบันปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยยังไม่เพียงพอแก่การตัดสินใจจึงต้องนำทฤษฎีการบริโภคองค์ประกอบของสินค้ามาเป็นกรอบความคิดทางทฤษฎีด้วย

3.2 **ทฤษฎีการบริโภคองค์ประกอบของสินค้า** เป็นแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการบริโภค โดยมีแนวคิด คือ อรรถประโยชน์หรือความพอใจที่ได้รับนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนของสินค้าเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือคุณลักษณะของสินค้า (attributes of commodity หรือ characteristics of commodity) ที่ผู้บริโภคได้รับ (Lancaster, 1966) ดังนั้นผู้บริโภคจึงแสวงหาอรรถประโยชน์สูงสุดหรือความพอใจสูงสุดจากองค์ประกอบหรือคุณลักษณะของสินค้ามากกว่าจำนวนสินค้าและการแสวงหาอรรถประโยชน์สูงสุดนั้นต้องทำภายใต้งบประมาณจำกัด (budget constraint) ที่มีอยู่จำนวนหนึ่ง ดังนั้นผู้บริโภคจะได้รับความพอใจสูงสุดจากการบริโภคองค์ประกอบของสินค้าก็ต่อเมื่ออัตราการทดแทนกันขององค์ประกอบของสินค้าเท่ากับอัตราส่วนของราคาขององค์ประกอบของสินค้า ดังนั้นผู้บริโภคนอกจากจะใช้ราคาของสินค้าและบริการ ระดับรายได้ของผู้บริโภค ยังมีปัจจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของสินค้ามาเป็นตัวกำหนดอุปสงค์ของผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุดในการบริโภคสินค้า

3.3 ทฤษฎีความพอใจเปิดเผย เป็นแนวทางการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคแนวใหม่ โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยเส้นความพอใจเท่ากัน ประเด็นสำคัญของทฤษฎีนี้คือ สามารถทราบความพอใจ (preference) หรือความมีเหตุผล (rationality) ของผู้บริโภคจากพฤติกรรมที่เขาแสดงออกมา (observed behavior) การเลือกกลุ่มสินค้าใด ๆ นั้นจะสะท้อนถึงหรือแสดงถึงความพอใจสูงสุดในการเลือกนั้น ๆ (Paul A. Samuelson) จากพฤติกรรมผู้บริโภคแนวใหม่ ทฤษฎีความพอใจเปิดเผย ที่ผู้บริโภคแสดงความพอใจสูงสุดต่อสินค้านั้น ๆ โดยการเลือกบริโภคสินค้า ทำให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ถึงความพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้านั้น ๆ หน่วยธุรกิจก็สามารถทราบถึงความพอใจของผู้บริโภค และนำมากำหนดกลยุทธ์การแข่งขันทางธุรกิจได้

3.4 ทฤษฎีราคาและการแข่งขัน เป็นทฤษฎีที่ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์การแข่งขันทางธุรกิจ ซึ่งมีการแข่งขันทั้งทางด้านราคาและไม่ใช้ราคา การกระจุกตัวและการครอบครองตลาด การปกป้องคุ้มครองตลาดจากการแข่งขัน การเข้าสู่ตลาดการผลิตที่มีขนาดความประหยัดของต้นทุนการผลิต การโฆษณาและข่าวสารข้อมูล การส่งเสริมการขาย และการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและตัวสินค้า (สรยุทธ มีนะพันธ์ 2536: 14)

นอกจากนี้อุปสงค์ของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าแต่ละชนิด แตกต่างกันไปตามประเภทของสินค้า ถ้าเป็นสินค้าปกติ (normal goods) ผู้บริโภคจะบริโภคสินค้าเพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น และสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นถ้าน้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่เพิ่มขึ้นเป็นสินค้าจำเป็น (necessity goods) หากสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นถ้ามากกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่เพิ่มขึ้นเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย (luxury goods) สำหรับสินค้าที่ผู้บริโภคมียุบลงเมื่อระดับรายได้ของเขาเพิ่มถึงช่วงหนึ่ง สินค้าประเภทนี้เป็นสินค้าด้อย (inferior goods) แต่มีสินค้าอีกประเภทหนึ่งที่ผู้บริโภคมียุบลงเมื่อระดับราคาสินค้าเพิ่มขึ้น สินค้าประเภทนี้คือ สินค้ากิฟเฟน (Giffen's goods)

ทฤษฎีที่กล่าวมา ทั้ง 4 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีอุปสงค์ธรรมดาทั่วไป ทฤษฎีการบริโภคองค์ประกอบของสินค้า ทฤษฎีความพอใจเปิดเผย ทฤษฎีราคาและการแข่งขัน จะสามารถอธิบายพฤติกรรมผู้บริโภคได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น ก็ต่อเมื่อนำทั้ง 4 ทฤษฎีมาประกอบกันในการอธิบายพฤติกรรมของผู้บริโภค เนื่องจากผู้บริโภคมีพฤติกรรมการบริโภคที่อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการเป็นตัวกำหนด ได้แก่ ราคาสินค้าหรือบริการ ระดับรายได้ของผู้บริโภค องค์ประกอบหรือลักษณะของสินค้า ได้แก่ บรรจุภัณฑ์ รูปลักษณะของสินค้า ได้แก่ สี กลิ่น รูปทรง กลยุทธ์ทางการตลาด ได้แก่ การลดราคา แลก แจก แถมสินค้า เพื่อให้ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกบริโภคสินค้าเนื่องจากราคาต่ำกว่าคู่แข่ง การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ ได้แก่ โปสเตอร์ ป้ายโฆษณา สื่อทางโทรทัศน์ วิทยุ และ

สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต (internet) เพื่อให้เกิดความพอใจสูงสุด ภายใต้งบประมาณจำนวนหนึ่ง ดังนั้นการนำทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งมาอธิบายพฤติกรรมผู้บริโภคจึงอาจใช้อธิบายได้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น หากจะให้การอธิบายพฤติกรรมผู้บริโภคมีความสมบูรณ์จำเป็นต้องนำทฤษฎีอุปสงค์ธรรมดาทั่วไป ทฤษฎีการบริโภคองค์ประกอบของสินค้า ทฤษฎีความพอใจเปิดเผย ทฤษฎีราคาและการแข่งขัน มาประกอบการอธิบายร่วมกัน

จากการศึกษาวรรณกรรม (ดังที่นำเสนอในบทที่ 2) และจากการศึกษาทฤษฎีสามารถนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดตัวแปรต่าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งธุรกิจการศึกษาประเภทโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนเป็นธุรกิจบริการประเภทหนึ่ง (เพชรมณี ประจวบพันธุ์ศรี: 2538) ดังนั้นการศึกษابัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ราคาของสินค้าหรือบริการ (ค่าเล่าเรียน) รายได้ของผู้เรียน องค์ประกอบหรือคุณลักษณะของตัวสินค้าหรือบริการ ได้แก่ หลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน ครูผู้สอน ชื่อเสียงของโรงเรียน ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร สถานที่ตั้งโรงเรียน และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ที่โรงเรียนจัดให้ และกลยุทธ์ในการแข่งขันทางการตลาด ได้แก่ การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ และรายการส่งเสริมการขาย โดยผู้บริโภคสามารถบริโภคสินค้าและบริการภายใต้งบประมาณจำนวนหนึ่งที่ผู้บริโภคมีอยู่ เพื่อให้เกิดความพอใจสูงสุด

4. สมมติฐานการวิจัย

จากวรรณกรรมและทฤษฎีที่ได้ศึกษา สามารถนำมากำหนดสมมติฐานของการศึกษาในครั้งนี้ได้ดังนี้

4.1 บัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนทางบวก ได้แก่ รายได้ ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร เหตุผลส่วนตัว(ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่) ฐานะทางเศรษฐกิจ ใช้อำนวย ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุนโดยออกค่าใช้จ่ายเอง หน่วยงานให้การสนับสนุนและออกค่าใช้จ่ายให้ ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่) โรงเรียนและสภาพแวดล้อม(ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) การจัดการเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของ

โรงเรียน ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาหลักสูตรที่โรงเรียนจัดสอน รายการส่งเสริมการขาย ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน)

4.2 ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนทางลบ ได้แก่ ค่าเล่าเรียน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่ทำงานไปโรงเรียน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านพักไปโรงเรียน

4.3 ปัจจัยอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 การศึกษาครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลเฉพาะผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประเภทอาชีวศึกษาเอกชน มาตรา 15(2) เฉพาะในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเปิดสอนภาษาอังกฤษและหลักสูตรอื่น ๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ภาษาจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมัน

5.2 การศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน – พฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2544

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน คือ หน่วยงานราชการที่เทียบเท่ากรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่หลักส่งเสริม ควบคุม ให้บริการ ประสานงาน ภาคเอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเรียกย่อ ๆ ว่า สช.

การศึกษานอกระบบ มาตรา 15(2) หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนประเภทการศึกษานอกโรงเรียน นานาชาติ สอนศาสนา ส่งคำสอน กวดวิชา ศิลปศึกษาและอาชีวศึกษา ได้แก่ โรงเรียนภาษาอังกฤษ โรงเรียนคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน หมายถึง โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มาตรา 15(2) ประเภทการศึกษานอกระบบที่เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษและหลักสูตรอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมัน ซึ่งในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน”

ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่สมัครเรียนและลงทะเบียนเรียนเป็นนักเรียนในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบที่ทำการเปิดสอนในกรุงเทพมหานครในช่วงที่มีการเก็บข้อมูล

ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน หมายถึง ปัจจัยซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนเพื่อเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาที่ทำการศึกษา

อุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ หรือ ไม่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ

เพศ หมายถึง ลักษณะกายภาพทางร่างกายของผู้เรียน ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

อายุ หมายถึง จำนวนปีตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน

การศึกษา หมายถึง จำนวนปีที่ได้ศึกษาตามระดับชั้นในระบบโรงเรียนของผู้เรียน

รายได้ของผู้เรียน หมายถึง จำนวนเงินรายได้ที่เป็นตัวเงินที่ได้รับจริงจากการประกอบอาชีพของผู้เรียนเอง หรือในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่มีรายได้ จะใช้รายได้ของผู้ปกครองแทน

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ที่ออกค่าใช้จ่ายในการเรียนของผู้เรียน

อาชีพของผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบเป็นประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบกิจกรรมนั้นของผู้เรียน ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย

เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่ทำงานถึงโรงเรียน หมายถึง เวลาที่ผู้เรียนใช้เดินทางจากที่ทำงานไปถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน

เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่บ้านถึงโรงเรียน หมายถึง เวลาที่ผู้เรียนใช้เดินทางจากที่บ้านไปถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน

ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้เรียนต่อหลักสูตร โดย 1 คาบเรียนเท่ากับ 40 นาที หรือ 50 นาที หรือ 1 ชั่วโมง

ค่าเล่าเรียน หมายถึง ค่าเล่าเรียนที่ผู้เรียนจ่ายให้กับทางโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน

เหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลที่ผู้เรียนใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาอังกฤษใน

โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประกอบด้วยเหตุผลในด้าน ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุนโดยออกค่าใช้จ่ายเอง หน่วยงานให้การสนับสนุนและออกค่าใช้จ่ายให้ ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่

การวัดปัจจัยเหตุผลส่วนตัว พิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับการตัดสินใจสูงและระดับการตัดสินใจต่ำ

ระดับการตัดสินใจสูง หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลส่วนตัวต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน มีค่าการตัดสินใจมากกว่า 3.5 - 5 ซึ่งแสดงว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจมาก

ระดับการตัดสินใจต่ำ หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลส่วนตัวต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน มีค่าการตัดสินใจตั้งแต่ 1 - 3.5 ซึ่งแสดงว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อย

โรงเรียนและสภาพแวดล้อม หมายถึง เหตุผลที่ผู้เรียนใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประกอบด้วยเหตุผลในด้าน ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน ความมีประสิทธิผลของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของโรงเรียน ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่โรงเรียนจัดสอน รายการส่งเสริมการขาย ระยะเวลาการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน

การวัดปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม พิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อบริการโรงเรียนและสภาพแวดล้อมในการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับการตัดสินใจสูงและระดับการตัดสินใจต่ำ

ระดับการตัดสินใจสูง หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อบริการโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน มีค่าการตัดสินใจมากกว่า 3.5 - 5 ซึ่งแสดงว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจมาก

ระดับการตัดสินใจต่ำ หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อบัณฑิตโรงเรียน และสภาพแวดล้อมต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน มีค่าการตัดสินใจตั้งแต่ 1 - 3.5 ซึ่งแสดงว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อย

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานครของผู้เรียน

7.2 ทำให้เป็นประโยชน์แก่นักลงทุนที่ต้องการเข้ามาดำเนินธุรกิจทางการศึกษาในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนและที่ดำเนินธุรกิจอยู่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน การบริหาร การประยุกต์เศรษฐศาสตร์ในการดำเนินธุรกิจ การให้บริการ การกำหนดกลยุทธ์ในการแข่งขัน การจัดการในด้านวิชาการและการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตรงความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ธุรกิจบริการทางการศึกษาสามารถบรรลุประสิทธิภาพและประสิทธิผลและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประเภทโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มาตรา 15(2)

1.1 ความหมายและประวัติความเป็นมา

โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน เป็นโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาซึ่งได้รับอนุญาตจัดตั้งจากกระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดรูปแบบเป็นการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 มาตรา 15(2)

โรงเรียนภาษาอังกฤษ มาตรา 15(2) ประเภทโรงเรียนอาชีวศึกษา เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษา ที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะให้การศึกษากลับกับการอาชีพในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาเอกชน 2533: 2)

สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาเอกชน เป็นหน่วยราชการระดับกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2515 ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 217 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 โดยโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับกองโรงเรียนราษฎร์ และโอนงานวิทยาลัยเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรียไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาเอกชน เป็นหน่วยงานเดียวที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการส่งเสริมและดูแลโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งได้แก่ สถานศึกษาหรือสถานที่ที่บุคคลจัดการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกผลัด รวมกันเกิน 7 คนขึ้นไป ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนอาจะจะเป็นบุคคลทั่วไปหรือนิติบุคคล (บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วน มูลนิธิ สมาคมหรือสหกรณ์) ก็ได้แต่ทั้งนี้ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนเอกชนจะต้องมีคุณสมบัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ได้แบ่งโรงเรียนเอกชนเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษา (เปิดสอนในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา) และโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา (เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค)

2. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนประเภทการศึกษานอกโรงเรียน นานาชาติ สอนศาสนา ส่งคำสอน กวดวิชา ศิลปศึกษา และอาชีวศึกษา ซึ่งได้แก่ โรงเรียนภาษาอังกฤษ โรงเรียนคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3. โรงเรียนที่จัดให้การศึกษาแก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกายสติปัญญาหรือจิตใจ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษหรือโรงเรียนที่จัดให้การศึกษาแก่บุคคลผู้ยากไร้หรือผู้เสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์

โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 มาตรา 15(2) จัดการศึกษาหลักสูตรอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ มีการศึกษาอบรมวิชาชีพต่าง ๆ ในเฉพาะกาล หรือระยะสั้น ๆ ตามความต้องการของผู้เรียน และนำความรู้ออกไปประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพซึ่งหมายถึงผลผลิตจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และประสบการณ์ ตลอดจนทัศนคติธรรม อย่างเพียงพอแก่การประกอบสัมมาชีพตามความต้องการซึ่งเป็นการเพิ่มพูนรายได้ ตลอดจนเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจให้ดีขึ้นและขณะเดียวกัน ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเหล่านั้นจะต้องตระหนักในการจัดการด้านวิชาการ การบริการ คุณธรรม และปฏิบัติงานอย่างได้ผล คำนึงค้ำคูณแรงงานที่ทุ่มเทลงไป เช่น การจ้างครูที่มีประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้และเพิ่มทักษะแก่ผู้เรียนในวิชาชีพนั้น ๆ ให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพภายในเวลาที่กำหนดซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้ได้ประโยชน์สูงสุด

จากรายงานทางสถิติการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2532 - 2543 พบว่าความต้องการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง พิจารณาได้จากจำนวนโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการที่เพิ่มขึ้นจากที่มีเพียง 87 แห่ง ในปี 2532 เพิ่มเป็น 208 แห่ง ในปี 2538 จำนวน 231 แห่ง ในปี 2539 จำนวน 277 แห่ง ในปี 2540 จำนวน 326 แห่ง ในปี 2541 จำนวน 356 แห่ง ในปี 2542 และ จำนวน 414 แห่ง ในปี 2543 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการขยายตัวของโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ในปี 2542 กับปี 2541 และ ปี 2543 กับปี 2542 แล้วพบว่าอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 9.20 และ 16.29 ตามลำดับ ในจำนวนนี้เป็นโรงเรียนภาษาอังกฤษ

เอกชนในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 63.76 และ 64.73 ของจำนวนโรงเรียนภาษาอังกฤษทั่วประเทศที่เหลือ คือ 36.24 และ 35.27 เป็นสัดส่วนของโรงเรียนภาษาอังกฤษในส่วนภูมิภาคตามลำดับ

สำหรับจำนวนนักเรียนที่สนใจเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นภาพของตลาดโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนว่ายังสามารถเติบโตได้อยู่ต่อไป จากที่มีผู้สนใจเรียน 89,424 คน ในปี 2532 เพิ่มขึ้นเป็น 129,183 คน ในปี 2538 เพิ่มขึ้นเป็น 164,706 คน ในปี 2539 และจำนวน 263,856 คน ในปี 2540 จำนวน 339,783 คน ในปี 2541 เป็นที่น่าสังเกตว่าภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาลงในช่วงปี 2541 นั้นมีผลมาตั้งแต่ปี 2542 ทำให้ผู้ประกอบการบางรายประหยัลดรายจ่ายด้วยการชะลอการส่งบุตรหลานเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ความต้องการเรียนลดลงตามไปด้วย จำนวนผู้สนใจเรียนภาษาอังกฤษลดลงเหลือ 284,415 คน ลดลงจากปี 2541 ร้อยละ 25.12 ในปี 2543 มีจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษ 254,163 คน ลดลงจากปี 2542 คิดเป็นร้อยละ 10.64 ผู้สนใจเรียนภาษาอังกฤษในปี 2542 และ 2543 ในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.39 และ 77.13 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือร้อยละ 21.61 และ 22.87 ตามลำดับ เป็นสัดส่วนของผู้สนใจเรียนภาษาอังกฤษในส่วนภูมิภาค ซึ่งสัดส่วนของผู้เรียนภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค มีความแตกต่างกันเห็นได้ชัดเจนสะท้อนภาพให้เห็นว่าประชาชนในกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าประชาชนในส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นศูนย์กลางความเจริญทุก ๆ ด้าน และประกอบกับผู้ประกอบการโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนมีการขยายสาขาไปยังต่างจังหวัดค่อนข้างน้อย และการขยายสาขาออกต่างจังหวัดมักมีปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษา ทำให้มีการกระจุกตัวของโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานครมากกว่าส่วนภูมิภาค

ส่วนครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน จากที่มีเพียง 368 คน ในปี 2532 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,109 คน ในปี 2538 จำนวน 1,120 คน ในปี 2539 จำนวน 1,145 คน ในปี 2540 จำนวน 1,321 คน ในปี 2541 จำนวน 1,280 คน ในปี 2542 และจำนวน 1,339 คน ในปี 2543 และ ในปี 2543 มีครูผู้สอนในส่วนกรุงเทพมหานคร จำนวน 925 คน คิดเป็นร้อยละ 69.08 ส่วนที่เหลือ คือ 414 คน คิดเป็นร้อยละ 30.92 เป็นครูที่สอนในส่วนภูมิภาค (ตารางที่ 2.1 และภาพที่ 2.1-2.3)

ตารางที่ 2.1 จำนวนโรงเรียน นักเรียน และครู ในโรงเรียนเอกชนนอกระบบโรงเรียน
ประเภทอาชีวศึกษา โรงเรียนภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค
ปีการศึกษา 2532 – 2543

ปี	จำนวนโรงเรียน(แห่ง)			จำนวนนักเรียน(คน)			จำนวนครู(คน)		
	รวม	กรุงเทพฯ	ภูมิภาค	รวม	กรุงเทพฯ	ภูมิภาค	รวม	กรุงเทพฯ	ภูมิภาค
2532	87	70	17	89,424	83,869	5,555	368	322	46
		(80.46)	(19.54)		(93.79)	(6.21)		(87.50)	(12.5)
2533	109	87	22	91,629	82,920	8,709	414	358	56
		(79.82)	(20.18)		(90.50)	(9.50)		(86.47)	(13.53)
2534	140	114	26	97,617	85,201	12,416	564	487	77
		(81.43)	(18.57)		(87.28)	(12.72)		(86.35)	(13.65)
2535	175	147	28	107,372	95,212	12,160	798	715	83
		(84.00)	(16.00)		(88.67)	(11.33)		(89.60)	(10.40)
2536	191	154	37	126,731	113,449	13,282	934	807	127
		(80.63)	(19.37)		(89.52)	(10.48)		(86.40)	(13.60)
2537	196	156	40	126,342	109,733	16,609	876	738	138
		(79.59)	(20.41)		(86.85)	(13.15)		(84.25)	(15.75)
2538	208	161	47	129,183	113,171	16,012	1,109	935	174
		(77.40)	(22.60)		(87.61)	(12.39)		(84.31)	(15.69)
2539	231	175	56	164,706	113,815	50,891	1,120	899	221
		(75.76)	(24.24)		(69.10)	(30.90)		(80.27)	(19.73)
2540	277	188	89	263,856	201,598	62,258	1,145	802	343
		(67.87)	(32.13)		(76.40)	(23.60)		(70.04)	(29.96)
2541	326	213	113	339,783	276,822	62,961	1,321	913	408
		(65.34)	(34.66)		(81.47)	(18.53)		(69.11)	(30.89)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

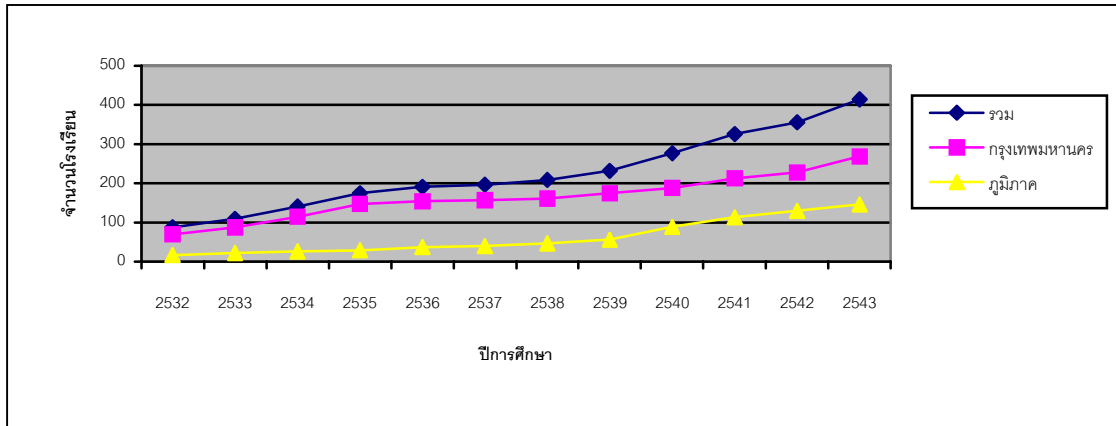
ปี	จำนวนโรงเรียน(แห่ง)			จำนวนนักเรียน(คน)			จำนวนครู(คน)		
	รวม	กรุงเทพฯ	ภูมิภาค	รวม	กรุงเทพฯ	ภูมิภาค	รวม	กรุงเทพฯ	ภูมิภาค
2542	356	227	129	284,415	222,945	61,470	1,280	890	390
		(63.76)	(36.24)		(78.39)	(21.61)		(69.53)	(30.47)
2543	414	268	146	254,163	196,032	58,131	1,339	925	414
		(64.73)	(35.27)		(77.13)	(22.87)		(69.08)	(30.92)

ที่มา : ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน **สถิติการศึกษาเอกชน**

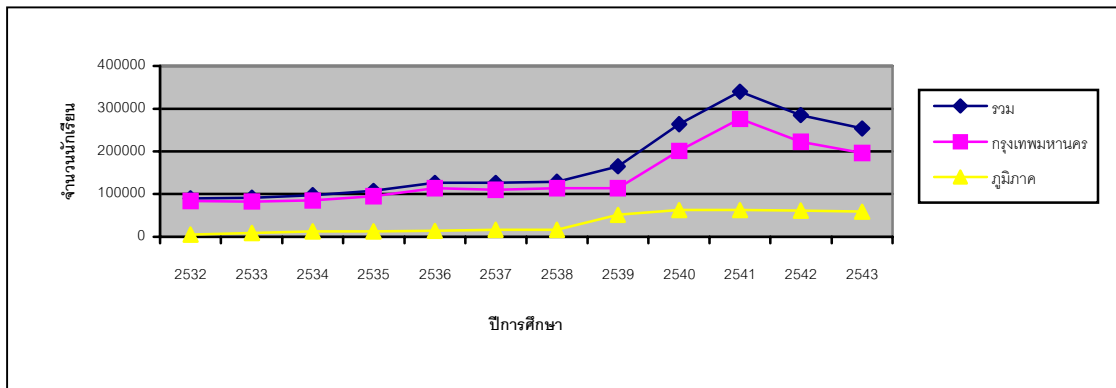
ปีการศึกษา 2532 - 2543 กรุงเทพมหานคร กลุ่มพัฒนาสารสนเทศ กงทะเบียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ 2532 - 2543

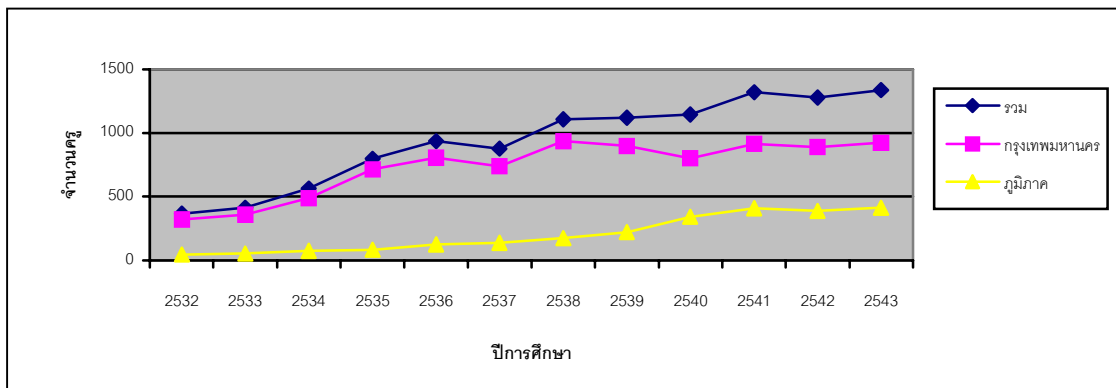
หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ() หมายถึงร้อยละ

ภาพที่ 2.1 จำนวนโรงเรียนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2532 - 2543

ภาพที่ 2.2 จำนวนนักเรียนโรงเรียนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2532 - 2543

ภาพที่ 2.3 จำนวนครูโรงเรียนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2532 - 2543

1.2 รูปแบบการดำเนินการธุรกิจโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประเภทโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน มาตรา 15(2)

ลักษณะของธุรกิจการศึกษาโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษที่เปิดสอนให้บริการในประเทศไทยมีหลายรูปแบบ ทั้งธุรกิจที่เปิดเป็นโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษโดยตรงหรือธุรกิจที่เปิดเป็นโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษควบคู่กับหลักสูตรอื่น ๆ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นธุรกิจการศึกษารูปแบบใดจะเลือกสถานที่ตั้งใกล้แหล่งชุมชนหรือตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้า ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเดินทางของผู้เรียน

ธุรกิจโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน มีตลาดรองรับขนาดใหญ่และเติบโตอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะตลาดในกรุงเทพมหานคร แต่ก็มีการแข่งขันในระดับสูงผู้ประกอบการแต่ละรายต่างพยายามขยายฐานตลาดของตนให้ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวาง ผู้ประกอบการรายใหญ่ที่ขายแฟรนไชส์ (franchise)(ภาคผนวก ข) ทั้งที่เป็นแฟรนไชส์ในประเทศและต่างประเทศ ให้กับผู้สนใจทั่วไปโดยเฉพาะในสวนภูมิภาคมากขึ้น และผู้ประกอบการรายย่อยที่มีรูปแบบดำเนินกิจการง่าย ๆ ใช้เงินลงทุนไม่สูงซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ทำให้มีแนวโน้มที่ธุรกิจโรงเรียนภาษาอังกฤษจะขยายตัวออกสู่ต่างจังหวัดมากขึ้น

ผู้ประสบความสำเร็จในธุรกิจการศึกษาจะต้องสร้างจุดเด่นของธุรกิจตนไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ผู้สอนที่คณาจารย์สูงทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ หลักสูตรการเรียนการสอน เทคนิคการสอน ตลอดจนอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ธุรกิจการศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ผู้ประกอบการแต่ละรายสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันทางการตลาดเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สนใจเรียนโดยเฉพาะกลยุทธ์การลดราคาพิเศษทั้งการเรียนหลักสูตรเดี่ยวและหลักสูตรเป็นชุด (ศูนยวิจยศึกษกรไทย 2539 และ 2543)

ลักษณะของหลักสูตรที่เปิดสอน ปกติโรงเรียนภาษาอังกฤษเป็นโรงเรียนที่สอนเสริมทักษะ ซึ่งเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนระยะสั้น โดยแบ่งเป็นหลักสูตรปกติ เปิดสอนตลอดทั้งปี ระยะเวลาแบ่งเป็นเทอมหรือคอร์ส (course) หรือหลักสูตร ระยะเวลาเรียนต่อวัน วัน เวลา การเรียนจะต่างกัน ซึ่งมีตารางเรียนทั้งวันธรรมดา วันเสาร์ วันอาทิตย์ รอบเวลา เข้า ปาย เย็น และรอบค่ำ ซึ่งการเรียนการสอนแต่ละครั้ง จะจัดไว้ประมาณครั้งละ 1- 3 คาบเรียน โดยที่ 1 คาบเรียนอาจเท่ากับ 40 นาที หรือ 50 นาที หรือ 1 ชั่วโมง กลุ่มผู้เรียนมีหลากหลายกลุ่มอาจแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็น นักเรียน นักศึกษา และคนทำงาน สำหรับหลักสูตรที่เปิดสอนก็จัดไว้เพื่อให้ผู้เรียนเลือกให้เหมาะสมกับตนเอง เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก หลักสูตรภาษาอังกฤษทั่วไป หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับ

ธุรกิจ และหลักสูตรพิเศษในช่วงปิดเทอมจัดไว้เพื่อ นักเรียน นักศึกษา ที่ใช้เวลาว่างในการเรียนเสริม ช่วงปิดเทอม โรงเรียนเหล่านี้จะจัดหลักสูตรระยะสั้นสอนในวันธรรมดา เพื่อรองรับความต้องการของเด็กที่มีเวลาว่างในช่วงปิดเทอม คือ เดือนมีนาคมถึงกลางเดือนพฤษภาคม และเดือนตุลาคม

1.3 หลักสูตรที่เปิดสอน

1.3.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เปิดสอน สามารถแบ่งกลุ่มได้ดังนี้

- 1) หลักสูตรสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไป (General English Conversation Courses) มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนออกเป็นระดับ สำหรับหลักสูตรสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไป จัดแบ่งออกเป็นระดับตั้งแต่ 3 - 15 ระดับ และแต่ละระดับประกอบไปด้วย 1- 4 หลักสูตร
- 2) หลักสูตรสนทนาภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English Conversation Courses) มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนออกเป็นระดับ สำหรับหลักสูตรสนทนาภาษาอังกฤษธุรกิจ จัดแบ่งออกเป็นระดับตั้งแต่ 3 - 5 ระดับ และแต่ละระดับประกอบไปด้วย 1- 3 หลักสูตร
- 3) หลักสูตรภาษาอังกฤษเร่งรัด (Intensive English Courses)
- 4) หลักสูตรที่เปิดสอนโดยเฉพาะ (English for Specific Purposes) ได้แก่
 - TOEFL (Test of English as a Foreign Language) คือ ระบบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศแถบอเมริกา และแคนาดา
 - IELTS (International English Language Testing System) คือ ระบบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในประเทศแถบยุโรป ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เป็นต้น
 - TOEIC (Test of English for International Communication) คือ ระบบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำงาน
 - หลักไวยากรณ์ (Grammar) เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนเน้นการเรียนเฉพาะหลักการใช้ไวยากรณ์
 - หลักการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing Courses) เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนสำหรับผู้สนใจที่ต้องการเรียนทางด้าน การเขียนภาษาอังกฤษ แบ่งได้หลากหลาย เช่น การเขียนจดหมายโต้ตอบทางธุรกิจ การเขียนรายงาน การเขียนในเชิงวิชาการ เป็นต้น

5) หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก (Children's Courses) หลักสูตรการเรียนการสอนหลักสูตรนี้ โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนจัดหลักสูตรไว้เพื่อรองรับความต้องการของตลาด โดยเริ่มตั้งแต่ ระดับอนุบาล ประถม และมัธยม ซึ่งเน้นทักษะ การพูด ฟัง อ่าน และเขียน ซึ่งรายละเอียดของการเรียนการสอนจะแตกต่างกันบ้างตามนโยบายการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียน

1.3.2 หลักสูตรอื่นๆ นอกจากหลักสูตรภาษาอังกฤษที่เปิดสอนแล้ว ยังมีหลักสูตรอื่นๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ภาษาจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมัน

1.4 กลุ่มการเรียนการสอน

การจัดกลุ่มการเรียนของโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน แบ่งการจัดกลุ่มการเรียนเป็น 2 ประเภท คือ กลุ่มการเรียนส่วนตัวและกลุ่มการเรียนแบบกลุ่ม

กลุ่มการเรียนส่วนตัว จัดไว้เพื่อผู้เรียนที่ต้องการเรียนเป็นส่วนตัวพิเศษ หรือหลักสูตรที่มีผู้สนใจเรียนไม่มากพอที่จะจัดเป็นกลุ่มการเรียนแบบกลุ่มได้ ซึ่งการเรียนแบบนี้เมื่อผู้เรียนสมัครเรียนสามารถจะเลือกวัน เวลา และระยะเวลาเรียน และวันที่เริ่มเรียนได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถกำหนดความต้องการและขอบเขตของหลักสูตรการเรียนให้ได้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้งานอย่างชัดเจน

กลุ่มการเรียนแบบกลุ่ม เป็นการจัดกลุ่มการเรียนการสอนโดยทั่วไป ซึ่งโรงเรียนได้กำหนดวัน เวลา และวันเปิดเรียนไว้ให้กับผู้ที่สนใจสมัครเรียนเลือกลงทะเบียนเรียนได้ตามความสะดวก โดยเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนได้จัดรูปแบบไว้เป็นมาตรฐานเกี่ยวกับระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร หรือต่อคอร์ส เนื้อหาของหลักสูตร การประเมินผลการเรียน

การจัดเวลาเรียนของโรงเรียนแต่ละแห่งอาจต่างกันบ้าง โดยส่วนใหญ่แล้วจะจัดไว้เพื่อให้เหมาะกับกลุ่มผู้เรียนทุกประเภท คือ วันธรรมดา รอบเช้าเวลาประมาณ 10.00 น. - 12.00 น. รอบบ่าย เวลาประมาณ 13.00 น. - 15.00 น. รอบเย็นเวลาประมาณ 17.00 น. - 19.00 น. และ 19.00 น. - 21.00 น. สำหรับวันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00 น. - 12.00 น. และรอบบ่าย เวลาประมาณ 13.00 น. - 16.00 น. และ 16.00 น. - 18.00 น. หรือถึง 19.30 น.

1.5 วิธีการจัดกลุ่มการเรียนการสอน

การจัดกลุ่มการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษนั้นก็เพื่อควมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ผู้เรียนจะได้รับ โดยหลักสูตรเกี่ยวกับการสนทนา ผู้เรียนทั้งเด็กและผู้ใหญ่จะต้องทดสอบความู้ความสามารถพื้นฐานในการสนทนาการก่อนเพื่อจัดระดับชั้นเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถเบื้องต้น ลักษณะของการทดสอบขึ้นอยู่กับแต่ละโรงเรียน ได้แก่ การทำแบบทดสอบข้อเขียน ทั้งไวยากรณ์และทดสอบทักษะการฟัง การสอบสัมภาษณ์ หรือใช้วิธีการทั้งแบบสอบข้อเขียนและ

การสัมภาษณ์ประกอบกัน หลักสูตรอื่น ๆ ที่มีการทดสอบก่อนเรียน เช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ หลักการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น สำหรับหลักสูตรทางด้านไวยากรณ์นั้นผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามหลักสูตรที่เปิดสอน การกำหนดการทดสอบโดยมากผู้เรียนสามารถเข้าทำการทดสอบได้ตามความสะดวกทุกเวลา แต่มีส่วนน้อยที่จะต้องสอบตาม วัน เวลา ที่โรงเรียนกำหนด ส่วนค่าใช้จ่ายในการทดสอบมีตั้งแต่ไม่เสียค่าใช้จ่าย และต้องชำระค่าธรรมเนียมประมาณ 200 – 600 บาท

1.6 ค่าเล่าเรียนและระยะเวลาเรียน

ค่าเล่าเรียนของแต่ละแห่งจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับโปรแกรมการสอน และกลุ่มเป้าหมายของลูกค้ำที่โรงเรียนแต่ละแห่งให้บริการ และขึ้นอยู่กับเป็นโรงเรียนที่เป็นแฟรนไชส์มาจากต่างประเทศหรือเป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นในประเทศไทย ส่วนมากโรงเรียนที่เป็นแฟรนไชส์มาจากต่างประเทศจะตั้งค่าเล่าเรียนไว้ในระดับสูงกว่าโรงเรียนที่ตั้งขึ้นในประเทศไทย ซึ่งพอสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเล่าเรียนได้ดังนี้

ตารางที่ 2.2 ค่าเล่าเรียนภาษาอังกฤษแบบกลุ่ม (ค่าเล่าเรียนก่อนรายการส่งเสริมการขาย)

หลักสูตร	ค่าเล่าเรียนต่อหลักสูตร (บาท)	ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร (คาบเรียน)
สนทนาภาษาอังกฤษทั่วไป	1,950 - 6,950	20 - 50
สนทนาภาษาอังกฤษธุรกิจ	3,950 - 7,100	30 - 40
ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก	2,500 - 7,650	20 - 36
หลักไวยากรณ์	2,150 - 4,000	20 - 30
TOEFL, TOEIC, IELTS	5,000 - 9,950	40 - 50

จากตารางที่ 2.2 เป็นค่าเล่าเรียนจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 20 แห่ง ที่ยังไม่ได้ใช้รายการส่งเสริมการขายเพื่อเป็นกลยุทธ์ในการแข่งขัน ในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการจะใช้กลยุทธ์ด้านราคา มาใช้ในการกระตุ้นให้ผู้สนใจตัดสินใจเลือกเรียนที่โรงเรียนของตน สำหรับอุปกรณ์การเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษผู้เรียนจะต้องชำระเพิ่มต่างหากประมาณ 300 – 900 บาท ในกรณีที่เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษทั่วไป แต่สำหรับหลักสูตรพิเศษอาจจะมีอัตราสูงกวานี้

ค่าเล่าเรียนภาษาอังกฤษแบบเรียนส่วนตัว โรงเรียนภาษาอังกฤษจะจัดค่าเล่าเรียนส่วนตัว โดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ คือ หลักสูตร อาจารย์ผู้สอนเป็นอาจารย์เจ้าของภาษาหรืออาจารย์ที่

ไม่ใช่อาจารย์เจ้าของภาษา และเวลาที่เรียนโดยแบ่งเป็นเวลาที่ผู้เรียนต้องการเรียนเป็นจำนวนมาก (peak time) และเวลาที่ผู้เรียนต้องการเรียนน้อย (off-peak time) ในหลักสูตรการสอนถ้าเป็นหลักสูตรที่พิเศษ เช่น TOEFL, TOEIC, IELTS หลักสูตรเขียนภาษาอังกฤษ และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ จะมีค่าเล่าเรียนที่สูงกว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษทั่วไป อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์เจ้าของภาษา ค่าเล่าเรียนสูงกว่าอาจารย์ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา เวลาที่เรียนหากเป็นเวลาที่ผู้เรียนต้องการเรียนเป็นจำนวนมาก ค่าเล่าเรียนสูงกว่าเวลาที่ผู้เรียนต้องการเรียนน้อย และการลงทะเบียนเรียนในแต่ละครั้งหากลงทะเบียนจำนวนคาบเรียนมากจะเสียค่าเล่าเรียนถูกกว่าการลงทะเบียนในแต่ละครั้ง จำนวนคาบเรียนที่น้อย ค่าเล่าเรียนส่วนตัวประมาณ 440 – 800 บาทต่อคาบเรียน และสำหรับการเรียนที่จัดกลุ่มแบบส่วนตัวมากกว่า 1 คน ผู้เรียนคนต่อไปชำระค่าเล่าเรียนเพิ่มขึ้นประมาณ 100 บาทต่อคาบเรียน

1.7 กลยุทธ์การแข่งขันในธุรกิจการศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน

โรงเรียนภาษาอังกฤษนับเป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันกันสูง มีผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่เข้ามาในตลาดเพิ่มขึ้นตลอดเวลา และก็มีผู้ประกอบการที่ไม่ประสบความสำเร็จออกไปจากตลาดเช่นกัน สำหรับผู้ประกอบการโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนที่จะเข้ามาในตลาดรายใหม่ย่อมต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูงในเรื่องของสถานที่ตั้งโรงเรียน การตกแต่ง การลงทุนเกี่ยวกับบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และถ้าเป็นรูปแบบการทำแฟรนไชส์ก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายในการซื้อสิทธิ์ต่าง ๆ อีกประการหนึ่ง คือ สถานที่ประกอบการที่มีโรงเรียนภาษาอังกฤษอยู่หนาแน่นก็ยิ่งมีการแข่งขันกันสูงและหาลูกค้าได้ยากลำบาก ส่วนผู้ประกอบการรายเก่าจะต้องปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว สำหรับกลยุทธ์การแข่งขันที่ผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นรายเก่าหรือรายใหม่นำมาใช้ คือ กลยุทธ์ทางด้านราคา การให้ส่วนลด การให้ของแถม แกม ทั้งของที่เป็นของใช้และการแถมหลักสูตรการเรียนการสอน (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย 2541) มีความแตกต่างของโรงเรียนที่เป็นแฟรนไชส์จากต่างประเทศกับโรงเรียนที่ก่อตั้งในประเทศไทยเกี่ยวกับการทำกลยุทธ์ทางการแข่งขัน โดยโรงเรียนที่เป็นแฟรนไชส์และโรงเรียนที่เป็นสมาคมจะมีค่าเล่าเรียนที่ค่อนข้างจะคงที่หรือใช้กลยุทธ์ทางด้านราคาที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากและระยะเวลาการใช้นาน บางโรงเรียนจัดชุดเรียน (package program) โดยมีระยะเวลา 1 ปี จึงมีการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งเน้นเรื่องการเรียนการสอน และคุณภาพของครูและการบริการแทน ส่วนโรงเรียนที่ก่อตั้งในประเทศไทยจะมีการใช้กลยุทธ์ทางการแข่งขันเกี่ยวกับราคาตลอดเวลา ค่าเล่าเรียนที่ตั้งไว้ในแต่ละหลักสูตรตั้งไว้เพื่อใช้จัดชุดเรียน เพื่อใช้ส่วนลดเป็นสิ่งจูงใจในการตัดสินใจสมัครเรียน ซึ่งกลยุทธ์ที่ผู้ประกอบการนำมาใช้กันเป็นอย่างมาก การจัดชุดวิชาเพื่อรายการส่งเสริมการขายมี

ตั้งแต่ 2-15 หลักสูตร ชุดวิชาที่ประกอบด้วยจำนวนหลักสูตรมาก ค่าเล่าเรียนต่อหลักสูตรจะยิ่งถูก ทำให้การลงทะเบียนเรียนส่วนมากผู้เรียนจะลงทะเบียนเป็นชุดวิชามากกว่าการลงทะเบียนเพียงหลักสูตรเดียว การให้ส่วนลดเป็นอัตราร้อยละก็เป็นอีกกลยุทธ์หนึ่งที่ถูกประกอบการนำมาใช้ เช่น กรณีที่สมัครเรียน 1 หลักสูตร รับส่วนลดร้อยละ 20 สมัครเรียน 2 หลักสูตร รับส่วนลดร้อยละ 30 สมัครเรียน 3 หลักสูตร รับส่วนลดร้อยละ 40 และสมัครเรียน 4 หลักสูตร รับส่วนลดร้อยละ 50

1.8 ลักษณะของตลาดโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประเภทอาชีพศึกษาเอกชน มาตรา 15(2)

ตลาดของโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ประกอบด้วยผู้ประกอบการรายใหญ่ที่ขายแพคเกจและผู้ประกอบการรายย่อยที่มีการดำเนินกิจการง่าย ๆ เงินลงทุนไม่สูง ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากมีการแข่งขันกันในระดับสูงทำให้ผู้ประกอบการนำกลยุทธ์ทางการตลาดมาใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับกลุ่มเป้าหมาย (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย 2539 และ 2540) การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้ามาในตลาดได้ไม่ยากโดยดำเนินการยื่นคำร้องขอจัดตั้งโรงเรียนต่อสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งรัฐได้ให้การสนับสนุนเนื่องมาจากเพื่อต้องการพัฒนาบุคลากรของประเทศ ดังนั้นการเข้าและออกจากตลาดของผู้ประกอบการในตลาดประเภทธุรกิจการศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษ อาจจะได้ว่าเป็นการเข้าออกตลาดค่อนข้างเสรีเนื่องจากการสนับสนุนของภาครัฐ ธุรกิจโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนเป็นธุรกิจบริการผู้ประกอบการพยายามสร้างกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความแตกต่างกับคู่แข่งโดยไม่ใช้ราคา ได้แก่ หลักสูตรที่เปิดสอนที่สามารถนำไปใช้งานได้จริง คุณภาพของครูผู้สอน อุปกรณ์การเรียนการสอน ชื่อเสียงของโรงเรียน การให้บริการ สถานที่ตั้งโรงเรียน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ ได้แก่ ห้องเรียน ที่นั่งรถ ที่จอดรถ เป็นต้น

จากการที่ผู้ประกอบการพยายามสร้างความแตกต่างของสินค้าหรือการบริการของตนให้แตกต่างจากคู่แข่ง ทำให้ผู้ประกอบการสามารถกำหนดค่าเล่าเรียนเองได้ อำนาจในการกำหนดค่าเล่าเรียนจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่าหน่วยธุรกิจนั้นสามารถทำให้สินค้าของตนแตกต่างจากสินค้าของหน่วยธุรกิจอื่นมากน้อยแค่ไหน ในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมากทำให้การกำหนดราคาของโรงเรียนแต่ละแห่งอาจต้องพิจารณาถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และปฏิกิริยาของลูกค้าต่อราคาที่แตกต่างกัน

จากลักษณะของตลาดโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน อาจเป็นไปได้ว่าจะเป็นลักษณะของตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด โดยมีลักษณะสำคัญของตลาดที่มีจำนวนธุรกิจเป็นจำนวนมากในตลาด สินค้าและบริการมีความแตกต่างกัน หน่วยธุรกิจสามารถกำหนดราคาสินค้าของตนเองได้ และ

มีการเข้าออกจากตลาดได้ค่อนข้างเสรี ถึงแม้จะมีการควบคุมโดยรัฐแต่ก็ได้รับการสนับสนุนโดยรัฐที่เปิดโอกาสให้เอกชนเข้าทำธุรกิจด้านบริการทางการศึกษา

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากข้อมูลที่มีอยู่ทำให้ทราบว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนในแนวทางเศรษฐศาสตร์นั้นยังไม่ปรากฏวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยตรง แต่ก็มีผู้ที่ทำการศึกษาวิจัยในแนวทางอื่น เช่น ในแนวทางศึกษาศาสตร์ และบริหารธุรกิจ ดังนั้นในบทนี้ผู้ศึกษาจะนำเสนองานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ตลอดจนโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชนและโรงเรียนเสริมสวยเอกชน ที่จะใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์กรณีศึกษาของโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ที่มีผู้วิจัยไว้แล้วในแนวทางอื่น แล้วนำแนวทางของเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์ และอีกส่วนหนึ่งได้ทำการศึกษางานวิจัยในแนวทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวกับการกำหนดพฤติกรรมกรรมการบริโภคและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ของผู้บริโภค เพื่อนำงานวรรณกรรมทั้งสองส่วนมาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนต่อไป

2.1 รูปแบบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนของสถาบันศึกษาเอกชนและกลยุทธ์การตลาด

สุนิสา เนียมเปรม (2534) ศึกษา รูปแบบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครในปี 2533 - 2534 ตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยอาศัยข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ - ผู้สอน นักเรียน โดยแบ่งกลุ่มโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงและโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับต่ำ โดยการศึกษาได้จัดระดับความสำเร็จในการบริหารและการดำเนินกิจการของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศเอกชน ใช้จำนวนนักเรียนที่เปิดกิจการเป็นเกณฑ์ คือ โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จระดับสูง มีจำนวนนักเรียนสูงกว่า 300 คน และโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จระดับต่ำมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 300 คน การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิจัยได้แบ่งเป็น 2 ประเด็น ประเด็นแรก เป็นการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูง มีแนวโน้มจำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน และการขยายสาขาเพิ่มขึ้น ส่วนโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับต่ำ โรงเรียนมีแนวโน้มจำนวนนักเรียนทั้งเพิ่มขึ้น ไม่เปลี่ยนแปลง และ

จำนวนนักเรียนลดลง และจะไม่มีมีการขยายสาขา ผลการวิจัยประเด็นที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนของผู้เรียนต่อโรงเรียนภาษาอังกฤษที่ประสบความสำเร็จระดับสูงและโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จระดับต่ำ โดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จระดับสูงมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร ความมีชื่อเสียงด้านวิชาการ ความพร้อมความทันสมัยของอุปกรณ์ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การคมนาคมสะดวก การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา จากการแนะนำของบุคคลอื่น อยู่ในช่วงลดราคาค่าเล่าเรียน บรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ค่าธรรมเนียม(ถูก) ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนภาษาอังกฤษที่ประสบผลสำเร็จระดับต่ำ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การคมนาคมสะดวก ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร ค่าธรรมเนียม(ถูก) ความมีชื่อเสียงด้านวิชาการ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน จากการแนะนำของบุคคลอื่น ความพร้อมความทันสมัยของอุปกรณ์ อยู่ในช่วงลดค่าเล่าเรียน บรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา

จันทนา ศรีภักดีวงศ์ (2534) ศึกษารูปแบบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในปี 2533 - 2534 ตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลกับผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 50 คน อาจารย์จำนวน 150 คน และผู้เรียน จำนวน 350 คน เพื่อสำรวจความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติการบริหารด้านต่าง ๆ ส่วนแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้เรียนนั้น เพื่อสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว คือ อายุ เพศ สถานภาพ อาชีพ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาจนจบหลักสูตร ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกโรงเรียนและความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยด้านผู้เรียนพบว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้าน อายุ อาชีพ เพศ สถานภาพ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาจนจบหลักสูตร ผู้เรียนมีอายุ 12-18 ปี มีความต้องการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ 19-23 ปี 24-30 ปี และ 31-36 ปี ตามลำดับ ผู้เรียนเป็นนักเรียน นักศึกษามากที่สุด อาชีพของผู้เรียนรองลงมา คือ ทำงานบริษัท ข้าราชการ และอาชีพค้าขายซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับอาชีพแม่บ้าน ตามลำดับ ผู้เรียนเพศหญิงมีมากที่สุด และเพศชายรองลงมา สถานภาพโสด มากที่สุด รองลงมาผู้เรียนมีสถานภาพแต่งงาน จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจนจบหลักสูตร ระหว่าง 1,001 – 2,000 บาท มากที่สุด รองลงมา คือ ระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชนโดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน ความพร้อมและทันสมัยของอุปกรณ์การสอน การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา

การแนะนำของบุคคลอื่น อยู่ในช่วงลดค่าเล่าเรียนและแจกหนังสือและอุปกรณ์การเรียน ค่าธรรมเนียม (ถูก) การคมนาคมสะดวก ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร บรรยากาศและสภาพแวดล้อมของ โรงเรียน นอกจากการใช้แบบสอบถามแล้ว งานวิจัยนี้ยังใช้แบบสัมภาษณ์เป็นรายกรณี ทั้งผู้บริหาร โรงเรียน อาจารย์ผู้สอน และผู้เรียน โดยคัดเลือกโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงซึ่งพิจารณา จากจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น รายได้ของโรงเรียนเลี้ยงตัวเองได้ สามารถขยายกิจการได้ ความคิดเห็น ต่อการปฏิบัติในการบริหารของผู้สอนและผู้บริหารสอดคล้องกัน และความพึงพอใจของผู้สอนและ ผู้เรียน

ชวนพิศ แดงสวัสดิ์ และ พัทรินทร์ ไชยเดช (2535) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนเลือก เข้าเรียนโรงเรียนเสริมสวยเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์และพิจิตร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใน การเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 54 คน ผลการศึกษาพบว่า อายุ เพศ อาชีพของผู้เรียน และ อาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว สถานภาพ การศึกษา ที่แตกต่างกันมีความต้องการเรียน ต่างกันโดยผู้เรียนส่วนมากมีสถานภาพโสด ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนอยู่ในจังหวัดพิจิตรมากที่สุด สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกมากที่สุด คือ ช่างเสริมสวย นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการศึกษา 3 เดือน จึงจะสำเร็จการศึกษา นักเรียนส่วนมากเสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนกระทั่งจบหลักสูตรใน ระหว่าง 5,001-10,000 บาท นักเรียนที่มาเรียนโรงเรียนเสริมสวยเอกชนส่วนใหญ่มีอาชีพเดิมอยู่ก่อน แล้ว ได้แก่ อาชีพค้าขาย รายได้ส่วนมากของผู้เรียนต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท บิดามารดาของ นักเรียนส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาประถมศึกษาตอนต้น บิดามารดาของผู้เรียนส่วนมากประกอบ อาชีพค้าขาย และรายได้ส่วนใหญ่ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 2,001 - 4,000 บาท

ส่วนผลการศึกษาทางด้านปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนเลือกเข้าเรียนโรงเรียนเสริมสวยเอกชน ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนเลือกเข้าเรียนโรงเรียนเสริมสวย มีปัจจัยหลายด้าน ด้วยกัน คือ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยทางบ้าน ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านการ ศึกษา ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยอื่น ๆ โดยรายละเอียดผลการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้ ปัจจัย ส่วนตัวที่มีผลให้ผู้เรียนเลือกเข้าเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับความต้องการประกอบอาชีพอิสระ และรองลงมา คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับการมีทักษะในการประกอบอาชีพ ปัจจัยทางบ้านที่มีผลให้ผู้เรียน เลือกเข้าเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยการสนับสนุนของบิดามารดา รองลงมา คือ ปัจจัยสามารถที่จะ ดัดแปลงบ้านให้เป็นสถานประกอบอาชีพได้เมื่อเรียนสำเร็จ ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลให้ผู้เรียนเลือก เข้าเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับความต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลัก รองลงมา คือ ปัจจัยเกี่ยวกับเป็นอาชีพที่เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ปัจจัยทางสังคมที่มีผลให้ผู้เรียนเลือกเข้าเรียน มากที่สุด คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับความต้องการรู้จักผู้มีความสามารถสูงในวิชาชีพที่เรียน รองลงมา คือ

ปัจจัยที่สามารถขยายวงการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปัจจัยด้านการศึกษามีผลให้ผู้เรียนเลือกเข้าเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับมีความต้องการเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชานี้ รองลงมา คือ ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถศึกษาต่อเพิ่มเติมในระยะสั้น ๆ ปัจจัยด้านโรงเรียนที่มีผลให้ผู้เรียนเลือกเข้าเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียนมีชื่อเสียงทางวิชาชีพมานาน รองลงมา คือ ปัจจัยเกี่ยวกับการเอาใจใส่ของครูที่มีต่อนักเรียนตลอดเวลา ส่วนปัจจัยอื่น ๆ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสอนของครูที่มีผลให้ผู้เรียนเลือกเข้าเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยครูสอนดี เข้าใจง่าย รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวครู คือ ปัจจัยครูให้ความสำคัญแก่นักเรียนและเอาใจใส่สม่ำเสมอ

เพชรมณี ประจวบพันธุ์ศรี (2538) ศึกษากลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์เอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมดคือโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์เอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งหมด 11 แห่ง การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย อัตราร้อยละ ค่าความถี่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มลูกค้าเป้าหมายหลัก คือ กลุ่มบุคคลทั่วไป นักเรียน นักศึกษา และกลุ่มคนทำงาน วุฒิการศึกษาของผู้สอนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ลูกค้าส่วนใหญ่นิยมเลือกเรียนในวันธรรมดา เวลา 17.30 น. – 20.00 น. โรงเรียนส่วนใหญ่หยุดวันอาทิตย์ หน่วยธุรกิจให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในเรื่อง ผลิตภัณฑ์เป็นอันดับแรก ราคา สถานที่ การส่งเสริมการตลาด เป็นอันดับรองลงมา จากการศึกษากลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ของสถานศึกษา คือ การจัดหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของลูกค้า การจัดอุปกรณ์และสื่อการสอนที่ทันสมัย ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในการสอน และการบริการด้านอื่น ๆ ได้แก่ การสร้างบริการที่ประทับใจ การสร้างภาพพจน์ชื่อเสียง การให้เข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ กลยุทธ์ด้านราคา สถาบันส่วนใหญ่กำหนดราคาค่าเรียนโดยดูจากคู่แข่งชั้นเป็นหลักประกอบกับคุณภาพของบริการที่ให้กับลูกค้า กลยุทธ์ในด้านสถานที่ สถานศึกษาส่วนใหญ่เลือกทำเลที่ตั้งติดถนนใหญ่ ใกล้แหล่งชุมชนที่บริเวณใกล้เคียงสำนักงานและสถานศึกษามีที่จอดรถอย่างเพียงพอ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางโรงเรียนจัดไว้ให้ ได้แก่ ห้องเรียนปรับอากาศ ห้องเรียนที่สะอาดสบาย ห้องน้ำสะอาด กลยุทธ์ในการส่งเสริมการตลาด สถานศึกษาส่วนใหญ่นิยมใช้สื่อโฆษณาทางใบปลิว ป้ายผ้า การโฆษณาทางไปรษณีย์ ด้านการส่งเสริมการขายใช้กลยุทธ์การแจก แถม และการลดราคา ด้านการประชาสัมพันธ์มีการให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ ด้านคู่แข่งที่เพิ่มขึ้น จำนวนนักเรียนมีน้อยและไม่สม่ำเสมอ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีของซอฟต์แวร์ ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายและทุนดำเนินงานที่มีจำกัด ปัญหาด้านทำเลที่ตั้งไม่เหมาะสม ปัญหาการ

ประชาสัมพันธ์ที่จะทำให้กลุ่มเป้าหมายรับทราบข้อมูลได้ทั่วถึงในเวลาที่ต้องการจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียนให้เป็นที่รู้จักในหมู่นักเรียน นักศึกษา ปัญหาการหาครูสอนยากในบางหลักสูตร

จากงานวิจัยข้างต้นเกี่ยวกับโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มาตรา 15(2) ที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนและโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชน โดยใช้จำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียน การขยายสาขา การเพิ่มของอุปกรณ์การเรียนการสอนเป็นเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จต่อการบริหาร และมีปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนภาษาอังกฤษ โรงเรียนคอมพิวเตอร์ และโรงเรียนเสริมสวยนั้น เป็นการศึกษาแบบเรียงลำดับและนำเสนอแบบพรรณนา สำหรับการศึกษากลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์เอกชน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาคั้งนี้ในบางส่วนด้านการกำหนดกลยุทธ์ในการแข่งขัน ซึ่งสามารถอธิบายในแนวทางเศรษฐศาสตร์โดยใช้ทฤษฎีอุปสงค์ทั่วไป ทฤษฎีความพอใจเปิดเผย ทฤษฎีองค์ประกอบของสินค้าและบริการ ทฤษฎีราคาและการแข่งขัน โดยอุปสงค์ของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับราคาของสินค้าและบริการ รายได้ และองค์ประกอบของสินค้าและบริการ ได้แก่ หลักสูตรที่จัดสอน ครูผู้สอน การบริการ ทำเลที่ตั้ง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สถานศึกษาจัดให้ หน่วยธุรกิจใช้กลยุทธ์ในการแข่งขันทางการตลาด ด้วยการลดราคา แจก แคม และกลยุทธ์ที่ไม่ใช่ราคา ได้แก่ การสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการของตนเอง เป็นต้น แม้งานวิจัยข้างต้นไม่ได้ศึกษาในแนวทางเศรษฐศาสตร์ก็ตาม ประโยชน์จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวก็สามารถนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาและการกำหนดตัวแปรในการศึกษาคั้งนี้

2.2 พฤติกรรมการเลือกของผู้บริโภคและการกำหนดอุปสงค์

งานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกของผู้บริโภคได้มีผู้ทำการศึกษาไว้เป็นจำนวนมากแต่ในที่นี้จะทำการศึกษางานวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเลือกและการกำหนดอุปสงค์ของผู้บริโภคเพียง 2 เรื่อง ซึ่งน่าจะสามารถนำมาเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดตัวแปรในการศึกษาคั้งนี้ได้มากที่สุดด้วยกัน คือ การศึกษาของปรียา ผาติชล (2538) และ สญชัย ศรีมาจันทร์ (2537)

ปรียา ผาติชล (2538) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลือกสถานพยาบาลและการใช้สถานพยาบาลของผู้ประกันตนในโครงการประกันสังคม จังหวัดนนทบุรี ในช่วงเวลา ปี 2534 ปี 2535 และ ปี 2536 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการออกแบบสอบถามกับผู้ประกันตนในสถานประกอบการจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 300 ตัวอย่าง ประเด็นของการวิจัยแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ประเด็นที่ 1 การศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการรักษาพยาบาล และประเด็นที่ 2 การศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปลี่ยนโรงพยาบาลของผู้ประกันตน จากการศึกษา

ประเด็นแรก ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานและแบบจำลองแบบ Logit การเคยใช้ และไม่เคยใช้บริการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่ลงทะเบียนไว้ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยดังนี้

$$USE_{34} = F(\text{SEX}, \text{AGE}, \text{EDC}, \text{INCOME}, \text{JOB}, \text{RAITO}, \text{TIMEH}_{34}, \text{TIMEO}_{34}, \text{INFO}, \text{SICK}_{34})$$

$$USE_{35} = F(\text{SEX}, \text{AGE}, \text{EDC}, \text{INCOME}, \text{JOB}, \text{RAITO}, \text{TIMEH}_{35}, \text{TIMEO}_{35}, \text{INFO}, \text{SICK}_{35})$$

$$USE_{36} = F(\text{SEX}, \text{AGE}, \text{EDC}, \text{INCOME}, \text{JOB}, \text{RAITO}, \text{TIMEH}_{36}, \text{TIMEO}_{36}, \text{INFO}, \text{SICK}_{36})$$

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเคยใช้บริการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่ลงทะเบียนในปี 2534 ปี 2535 และ ปี 2536 ที่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้ง 3 ปี มีเพียง 2 ปัจจัยเท่านั้น คือ การป่วยของผู้ประกันตน และความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมของผู้ประกันตน สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่น ๆ ผลการศึกษาไม่ได้เป็นตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ยกเว้นในปี 2534 มีปัจจัยด้านการศึกษา ลักษณะงาน และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่ทำงานถึงโรงพยาบาล และ ปี 2536 มีปัจจัยด้านเพศ ที่มีผลสอดคล้องกับสมมติฐาน จากการศึกษาการเจ็บป่วยของผู้ประกันตนมากมีผลต่อการเคยใช้บริการการรักษาพยาบาลที่ผู้ประกันตนลงทะเบียนไว้เพิ่มมากขึ้น สำหรับผู้ป่วยที่มีความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมจะมีผลต่อการใช้บริการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่ลงทะเบียนไว้มากกว่าผู้ประกันตนที่มีความรู้เกี่ยวกับประกันสังคมน้อย ส่วนปัจจัยทางด้านลักษณะงานที่เป็นแรงงานทั่วไปน่าจะมีการใช้บริการรักษาพยาบาลกับโรงพยาบาลที่ลงทะเบียนไว้มากกว่าแรงงานฝีมือและพนักงานสำนักงาน เนื่องจากแรงงานฝีมือหรือพนักงานสำนักงานต้องการความสะดวกสบายและรวดเร็วในการบริการ จึงไม่ค่อยให้ความสนใจกับการใช้บริการประกันสังคมน้อย ระยะเวลาจากที่ทำงานถึงโรงพยาบาลที่สะดวกและใช้เวลาในการเดินทางน้อย จะทำให้ผู้ประกันตนน่าจะใช้บริการรักษาพยาบาลกับโรงพยาบาลที่ลงทะเบียนไว้มากขึ้น เพศหญิงมีการเคยใช้สถานพยาบาลที่ตนลงทะเบียนไว้มากกว่าเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงสนใจรักษาสุขภาพมากกว่าเพศชาย

ผลการศึกษาประเด็นที่ 2 ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปลี่ยนโรงพยาบาลที่ลงทะเบียนของผู้ประกันตน ปรากฏว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนโรงพยาบาลในปี 2535 คือ รายได้ และโรงพยาบาลในปีที่ผ่านมา สำหรับในปี 2536 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนโรงพยาบาล คือ อายุ รายได้ เพศ ความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่ทำงานถึงโรงพยาบาลในปีที่ผ่านมา ผู้ที่อายุน้อยจะมีการเปลี่ยนโรงพยาบาลมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก เนื่องจากในกลุ่มผู้ที่มีอายุน้อยจะมีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เพื่อแสวงหาความเหมาะสมไปเรื่อย ๆ และเพื่อสะสมประสบการณ์ประกอบการตัดสินใจมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก สำหรับรายได้ผู้ที่มีรายได้มากขึ้น

โดยหลักการจ่ายเงินสมทบประกันสังคมย่อมต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมในจำนวนเงินที่มากขึ้นตามอัตราส่วนของเงินเดือน ทำให้ผู้ที่มีรายได้สูงขึ้นพยายามใช้สิทธิ์จากการจ่ายเงินสมทบที่มากขึ้น

การศึกษาอีกกรณีหนึ่งเป็นการศึกษาของสฤชัย ศรีมาจันทร์ (2537) โดยศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์อุปสงค์ต่อการเดินทางโดยทางอากาศภายในประเทศไทย การศึกษานี้ได้ใช้แบบจำลอง Logit และได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีส่วนกำหนดอุปสงค์ต่อการเดินทางโดยทางอากาศ แบ่งเป็นการศึกษาย่อย 2 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ปัจจัยกำหนดอุปสงค์ต่อการเดินทางทางอากาศเพื่อการท่องเที่ยว การพักผ่อน (LT, LTA) โดยใช้ตัวแปรต่าง ๆ คือ ค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อคน (gross provincial product- GPP) ราคาค่าโดยสารเครื่องบินต่อราคาค่าโดยสารโดยวิธีอื่น ๆ (DFARE) เวลาที่สามารถประหยัดได้จากการเดินทางทางอากาศเมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางโดยวิธีอื่น (STIME) จำนวนผู้ที่เดินทางมาเยือนชาวไทย (NUMT) จำนวนผู้ที่เดินทางมาเยือนชาวต่างชาติ (NUMF) และตัวแปรหุ่นการเกิดอุบัติเหตุ โดยสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของฟังก์ชันได้ดังนี้

$$LTA = F(GPP, DFARE, STIME, NUMT, NUMF, DUM, ACC1)$$

ด้านที่ 2 ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการเดินทางทางอากาศประเภทธุรกิจ (business traffic : BTA) เขียนอยู่ในรูปของฟังก์ชัน คือ

$$BTA = F(GPP, DFARE, STIME, ACC1)$$

และสามารถเขียนฟังก์ชันของอุปสงค์ต่อการเดินทางโดยทางอากาศได้ดังนี้

$$PAX = F(GPP, DFARE, STIME, NUMT, NUMF, DUM, ACC1)$$

$$\ln PAX_{ij} = a_0 + a_1 \ln GPP_{ij} + a_2 \ln DFARE_{ij} + a_3 \ln STIME_{ij} + a_4 \ln NUMT_{ij} + a_5 \ln NUMF_{ij} + a_6 DUM + a_7 ACC1$$

ผลการศึกษาในส่วนที่ 1 ปรากฏว่า Multiple R และค่า R Square ของสมการมีค่าสูง คือ เท่ากับ 0.9478 และ 0.8985 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ และสามารถอธิบายตัวแปรตามได้เป็นอย่างดี และผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีส่วนกำหนดอุปสงค์ต่อการเดินทางทางอากาศในทางบวกมากที่สุด คือ ปัจจัยค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด รองลงมา คือ จำนวนผู้มาเยือนชาวต่างชาติ (NUMF) จำนวนผู้มาเยือนชาวไทย (NUMT) เวลาที่สามารถประหยัดได้เมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางโดยวิธีอื่น (STIME) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีส่วนกำหนดอุปสงค์ต่อการเดินทางทางอากาศในทางลบ คือ ตัวแปรหุ่นจังหวัดสงขลา (DUM) และตัวแปรหุ่นการเกิดอุบัติเหตุ (ACC1) สำหรับราคาค่าโดยสารเครื่องบินต่อราคาค่าโดยสารโดยวิธีอื่น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

จากผลการศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีผลต่อปริมาณการเดินทางทางอากาศมากที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อคน รองลงมา คือ จำนวนผู้มาเยือนชาวไทย ส่วนจำนวนผู้มาเยือนชาวต่างชาติ และปริมาณเวลาที่สามารถประหยัดได้จากการเดินทางโดยทางอากาศเมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางโดยวิธีอื่นที่มีผลต่อปริมาณการเดินทางโดยทางอากาศไม่มากนัก ในขณะที่การเกิดอุบัติเหตุมีผลทำให้ปริมาณการเดินทางโดยทางอากาศลดลงได้พอสมควร

ส่วนที่ 2 เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะผู้โดยสารที่นิยมเดินทางภายในประเทศโดยทางอากาศ โดยใช้พฤติกรรมของผู้โดยสาร ใช้ข้อมูลในปัจจุบัน ซึ่งได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามที่ทำอากาศยานดอนเมืองอาคารผู้โดยสารภายในประเทศ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความน่าจะเป็นและทำการแปลงข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในแบบจำลอง Logit การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อการศึกษา คือ ข้อแรก ศึกษาลักษณะผู้โดยสารที่นิยมเดินทางโดยทางอากาศ และข้อที่ 2 เป็นการศึกษาพฤติกรรมของผู้โดยสารที่เดินทางโดยทางอากาศ โดยการศึกษาแต่ละข้อแยกทำการศึกษาผู้โดยสารชาวไทยและผู้โดยสารชาวต่างประเทศ

ข้อแรก ลักษณะผู้โดยสารที่นิยมเดินทางโดยทางอากาศ

$$\text{Log} \left[\frac{\text{prob AGE}_i}{1 - (\text{prob AGE}_i)} \right] = a_0 + a_1 \text{SEX} + a_2 \text{MAR} + a_3 \text{EDU}_j + a_4 \text{OCC}_k + a_5 \text{INC}_m + a_6 \text{RES}_n + a_7 \text{BEF}$$

ผลการศึกษาลักษณะของผู้โดยสารที่นิยมเดินทางโดยทางอากาศทั้งชาวต่างชาติและชาวไทย พบว่ามีอายุอยู่ระหว่าง 21–30 ปี เพศชาย สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพลูกจ้างและนักธุรกิจ มีความน่าจะเป็นมากที่สุด รายได้ผู้โดยสารชาวต่างชาติ มีรายได้ US\$ 2,000 – US\$ 3,999 มีความน่าจะเป็นมากที่สุด ผู้โดยสารชาวไทย มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 19,999 บาท มีความน่าจะเป็นมากที่สุด ผู้โดยสารชาวต่างชาติ มีภูมิลำเนา (RES_n) แถบยุโรปตะวันตก มีความน่าจะเป็นมากที่สุด ผู้โดยสารชาวไทย มีภูมิลำเนาจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความน่าจะเป็นมากที่สุด และเคยเดินทางโดยทางอากาศมาก่อน (BEF)

ข้อ 2 การศึกษาพฤติกรรมของผู้โดยสารที่เดินทางโดยทางอากาศ โดยใช้ตัวแปรตามคือ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง (OBJ) เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการเดินทางนั้นมีส่วนสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของผู้โดยสาร สามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$\text{Log} \left[\frac{\text{prob OBJ}_p}{1 - (\text{prob OBJ}_p)} \right] = c_0 + c_1 \text{REA}_0 + c_2 \text{PED}_q + c_3 \text{PLC}_r + c_4 \text{FAM}$$

ผลการศึกษาพฤติกรรมของผู้โดยสารที่เดินทางโดยทางอากาศ พบว่าพฤติกรรมของผู้โดยสารชาวต่างชาติและชาวไทยมีความเหมือนและแตกต่างกันบางประการ พฤติกรรมของผู้โดยสาร

ชาวต่างชาติและชาวไทยที่เหมือนกัน คือ เหตุผลในการเดินทางโดยทางอากาศ (REA_0) เพื่อความสะดวกและประหยัดเวลา ใช้ระยะเวลาในการพำนัก (PED_0) เกินกว่า 3 วัน ไม่เกิน 1 สัปดาห์ การเดินทางไม่เดินทางพร้อมครอบครัว (FAM) มีความน่าจะเป็นมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมที่แตกต่างกันของผู้โดยสารที่เดินทางทางอากาศของชาวต่างชาติและชาวไทย คือ วัตถุประสงค์ของการเดินทาง และสถานที่พำนัก (PLC) ผู้โดยสารชาวต่างชาติมีวัตถุประสงค์ของการเดินทางเพื่อท่องเที่ยว โดยใช้สถานที่พำนักที่โรงแรมและที่พักให้เข้ามีความน่าจะเป็นมากที่สุด ผู้โดยสารชาวไทยมีวัตถุประสงค์ของการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติและเพื่อน โดยใช้สถานที่พำนักที่บ้านและอาคารชุดของญาติมีความน่าจะเป็นมากที่สุด

2.3 สรุปวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรม ในส่วนที่ 1 ซึ่งเกี่ยวกับงานการศึกษาวิจัยโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มาตรา 15(2) โรงเรียนภาษาอังกฤษและโรงเรียนคอมพิวเตอร์เอกชน ที่เป็นการศึกษาในแนวทางอื่นที่ไม่ใช่แนวทางเศรษฐศาสตร์ มีข้อดีเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เดียวกับที่จะศึกษาในครั้งนี้ ทำให้มีแนวทางในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างได้ดีขึ้น ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่อการเลือกเข้าเรียนของสถานศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษ โรงเรียนคอมพิวเตอร์ และโรงเรียนเสริมสวย ซึ่งเป็นธุรกิจการให้บริการทางการศึกษาสามารถนำปัจจัยต่าง ๆ มาปรับใช้และเป็นแนวทางในการกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเลือกทั้งปัจจัยเหตุผลส่วนตัวและปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นการสร้างแบบสอบถามที่ค่อนข้างครอบคลุมในปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยข้อมูลพื้นฐานด้าน อายุ เพศ รายได้ การสำรวจความรู้ ทักษะคติ ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจเรียน สำหรับวรรณกรรมเกี่ยวกับกลยุทธ์ด้านการตลาดของโรงเรียนคอมพิวเตอร์ ได้มีการใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณซึ่งเป็นค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ อัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ มาใช้ในการอธิบายและผลการศึกษามาปรับใช้อธิบายกลยุทธ์ทางการตลาดของโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

แต่วรรณกรรมในส่วนที่ 1 นี้มีการศึกษาและวิเคราะห์เชิงพรรณนาเป็นส่วนมาก ซึ่งใช้ค่าสถิติเบื้องต้นเท่านั้น และไม่มีการสร้างแบบจำลองเพื่อใช้ในการศึกษา อาจทำให้ขาดความสมบูรณ์ในการอธิบายผลการศึกษาที่จะนำมาใช้ในแนวทางเศรษฐศาสตร์

สำหรับการศึกษาในส่วนที่ 2 ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอุปสงค์และพฤติกรรมผู้บริโภคในแนวทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาในเชิงปริมาณและในเชิงพรรณนาประกอบกัน ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทั้งทุติยภูมิและปฐมภูมิ และมีการสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งทำให้ผลการศึกษามีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยมีการสร้างแบบจำลองแบบ Logit ซึ่ง

ผู้ศึกษาได้นำแนวทางการสร้างแบบจำลองและวิธีการกำหนดสิ่งตัวอย่างมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้
วรรณกรรมในส่วนที่ 2 นี้ ปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดพฤติกรรมสามารถนำปัจจัยพื้นฐานมาใช้ได้ในการ
ศึกษา เช่น เพศ อายุ การศึกษา รายได้ แต่ในด้านพฤติกรรมการเลือกเข้าเรียนสถานศึกษานำมาใช้ได้
น้อยเนื่องจากเป็นการศึกษาในด้านการบริการอื่นไม่ใช่บริการทางการศึกษา

ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงได้นำแนวทางจากวรรณกรรมทั้ง 2 ส่วนมาปรับใช้ด้วยกันทั้ง
ในด้านการกำหนดตัวแปร แบบจำลอง การสร้างแบบสอบถามและการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร
สำคัญที่น่าจะใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ เวลาที่ใช้ในการเดินทาง
จากที่ทำงานถึงโรงเรียนหรือจากที่บ้านถึงโรงเรียน ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว
ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม และค่าเล่าเรียนต่อหลักสูตร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยออกแบบสอบถามและประมวลผลข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นบุคคล ซึ่งมีทั้งบุคคลในวัยเรียนและบุคคลทั่วไปที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้ที่ศึกษาในปี 2544 เนื่องจากในกรุงเทพมหานคร ในปี 2543 มีโรงเรียนภาษาอังกฤษทั้งหมด 268 แห่ง และจำนวนนักเรียน 196,032 คน (สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ 2543) จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Salant และ Dillman (Priscilla Salant and Don A. Dillman, 1994) กำหนดขนาดสิ่งตัวอย่างโดยพิจารณาจากจำนวนประชากร คุณลักษณะของประชากร (characteristics) และความแม่นยำ (precision) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยเลือกแบบกำหนดคุณลักษณะประชากร 50/50 หมายถึง ประชากรมีคุณลักษณะที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาแตกต่างกันมาก มีค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มสิ่งตัวอย่าง $\pm 5\%$ จำนวนสิ่งตัวอย่างที่ได้ เท่ากับ 384 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยใช้จำนวนตัวอย่างจริงทั้งสิ้น 597 ตัวอย่าง โดยเลือกสุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนของโรงเรียนในขณะที่ยังมีอายุไม่เกิน 18 ปี ผู้ศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มสิ่งตัวอย่างแบบแบ่งชั้นแบบง่าย (stratified simple random sampling) จากโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตต่าง ๆ ของจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 เขต จาก 50 เขต โดยเรียงลำดับเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีจำนวนโรงเรียนตั้งอยู่มากสุด 6 อันดับแรก โดยกำหนดโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 20 แห่ง เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ เวลา และความสะดวกของการเก็บข้อมูลจึงใช้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพียง 20 แห่ง ขนาดสิ่งตัวอย่างโรงเรียนละ 40 ตัวอย่าง

แล้วนำมาหาสัดส่วนของจำนวนโรงเรียนในแต่ละเขต เมื่อได้จำนวนโรงเรียนในแต่ละเขตแล้ว จะทำการเลือกโรงเรียนโดยใช้เกณฑ์การเลือกจากความมีชื่อเสียง ขนาดและจำนวนห้องเรียน และรายชื่อโรงเรียนไม่ซ้ำกัน ลักษณะตัวอย่างที่จัดเก็บกระจายตามขนาดพื้นที่เพื่อให้การเก็บข้อมูลมีความหลากหลายในตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนโรงเรียนและขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

อันดับ	ชื่อเขต	จำนวนโรงเรียน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
1	บางกะปิ	42	8
2	คลองเตย	26	4
3	ปทุมวัน	19	2
4	บางรัก	17	2
5	ราชเทวี	17	2
6	จตุจักร	16	2
	รวม	137	20

ที่มา : ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน **ทำเนียบโรงเรียนเอกชน**

สช. 2544 กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กระทรวงศึกษาธิการ 2544

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามจากผู้เรียนที่โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน

ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสารรายงานการศึกษา บทความ งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลด้านสถิติที่รวบรวมไว้โดยหน่วยงานราชการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ทำการวิจัยได้สร้างขึ้น การสร้างเครื่องมือในการวิจัยมีดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. ทำแบบสอบถามเป็นฉบับร่าง
4. นำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อแก้ไขปรับปรุง
5. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นไปทดลองกับผู้เรียนโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน
6. นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุง

ลักษณะของเครื่องมือมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีอยู่ 3 ส่วน คือ :

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน ประกอบด้วย

- 1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ พื้นฐานการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เรียน ค่าเล่าเรียน
- 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ปกครอง กรณีที่ผู้เรียนยังไม่มีรายได้ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง
- 1.3 ข้อมูลอื่น ๆ ได้แก่ จำนวนหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียนต่อครั้ง ค่าเล่าเรียน แต่ละครั้งที่จ่ายต่อหลักสูตร เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่ทำงานไปสถานที่เรียนและจากบ้านไปสถานที่เรียน วิชาที่เลือกเรียน ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ เอกชน ประเภทอาชีวศึกษา มาตรา 15(2) ซึ่งเป็นการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว ได้แก่ เหตุผลในด้าน ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุนโดยออกค่าใช้จ่ายเอง หน่วยงานให้การสนับสนุนและออกค่าใช้จ่ายให้ ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม ได้แก่ เหตุผลในด้าน ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) การจัดการเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของโรงเรียน ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาหลักสูตรที่โรงเรียนจัดสอน รายการส่งเสริมการขาย ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน คำถามในส่วนที่ 2 นี้ จัดทำเป็นข้อ ๆ และเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบบ 5 ช่วงคะแนน ซึ่งหมายถึง ระดับของปัจจัยซึ่งเป็นเหตุผลที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร การเรียงลำดับของปัจจัยที่ส่งผลให้เลือกเรียนตั้งแต่มากที่สุดไปถึงระดับของปัจจัยที่ส่งผลให้เลือกเรียนน้อยที่สุด และกำหนดให้มี 5 ระดับดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาภาษาอังกฤษในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาเป็นคำถามแบบปลายเปิด ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2.2 การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

การวิเคราะห์แบบสอบถามดำเนินการโดยมีการวัดความคงเส้นคงวภายใน (Measure of Internal Consistency) ด้วยวิธี Alpha Coefficient หรือ Cronbach ซึ่งใช้สำหรับแบบสอบถามความคิดเห็น วัดเจตคติ โดยนำแบบสอบถามที่ทดลองทำการสอบถาม จำนวน 30 ชุด ในส่วนที่ 2 ปัจจัยเหตุผลส่วนตัวและปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมมาทดสอบซึ่งผลของค่า Alpha Coefficient มีดังนี้

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

N of Cases = 30	N of Items = 18
Alpha = .7027	Standardized item alpha = .7406

จากค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) .7027 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้สำรวจและเก็บข้อมูลได้เป็นอย่างดีพอสมควร

3. การรวบรวมข้อมูล

การเก็บและรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ติดต่อเพื่อขออนุญาตไปเก็บข้อมูลผู้เรียน จากผู้จัดการโรงเรียนภาษาอังกฤษ เอกชนที่ทำการศึกษา

3.2 อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้เข้าใจและดำเนินการตอบแบบสอบถาม

3.3 นำแบบสอบถามที่ได้และสมบูรณ์ทุกฉบับมาเรียบเรียงและจัดข้อมูลแยกข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กล่าวข้างต้น การวิเคราะห์จะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

4.1.1 การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา โดยจะวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม พร้อมทั้งความคิดเห็นและ

ข้อเสนอแนะต่าง ๆ

4.1.2 การวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ เป็นการนำตัวแปรต่าง ๆ ที่เก็บข้อมูลได้มาวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) แบบ Binary Logistic เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก แบบ Binary Logistic กรณีที่ตัวแปรตาม (Y) มีค่าได้ 2 ค่า เมื่อตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว หรือ ตัวแปรอิสระ P ตัว

($P \geq 2$) Logistic response function คือ

$$P (\text{เกิดเหตุการณ์}) = \frac{e^{B_0+B_1X_1+\dots+B_pX_p}}{1+e^{B_0+B_1X_1+\dots+B_pX_p}} \dots\dots\dots(3.1)$$

$$P (\text{ไม่เกิดเหตุการณ์}) = 1- P (\text{เกิดเหตุการณ์}) \dots\dots\dots(3.2)$$

จากสมการ 3.1 และ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระไม่ได้อยู่ในรูปเชิงเส้นจึงมีการปรับให้ความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้นโดยให้

$$\text{Odds} = \frac{P (\text{เกิดเหตุการณ์})}{P (\text{ไม่เกิดเหตุการณ์})}$$

$$\text{Log(Odds)} = \frac{P (\text{เกิดเหตุการณ์})}{P (\text{ไม่เกิดเหตุการณ์})} = B_0+B_1X_1+\dots+B_pX_p$$

ถ้าพิจารณาค่า e^{bi} จะพบว่าสรุปได้ 3 ลักษณะ

ถ้า $bi > 0$ จะทำให้ $e^{bi} > 1 \rightarrow$ ค่า Odds เพิ่มขึ้นหรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจเพิ่มมากขึ้น

ถ้า $bi < 0$ จะทำให้ $e^{bi} < 1 \rightarrow$ ค่า Odds ลดลงหรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจลดลง

ถ้า $bi = 0$ จะทำให้ $e^{bi} = 1 \rightarrow$ ค่า Odds ไม่เพิ่มขึ้นหรือลดลง

ทั้งนี้การวิเคราะห์ผลที่ได้จากการศึกษาจะมุ่งไปสู่การศึกษาว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน ซึ่งจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับแนวทางการจัดการทรัพยากรของสถานศึกษา การกำหนดต้นทุนในการดำเนินการและค่าเล่าเรียนของผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ และการวางแผนในการดำเนินการธุรกิจของสถานศึกษาโดยการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์

4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การกำหนดตัวแปรในการศึกษาคั้งนี้ได้ใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในเรื่องทฤษฎีอุปสงค์ทั่วไป ทฤษฎีการบริโภคองค์ประกอบของสินค้า ทฤษฎีความพอใจเปิดเผย ทฤษฎีราคาและการแข่งขัน พร้อมทั้งจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

4.2.1 ตัวแปรตาม ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่

อุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษ (เมื่อเรียนภาษาอังกฤษ = 1 เมื่อเรียนหลักสูตรอื่น ๆ = 0)

4.2.2. **ตัวแปรอิสระ** ที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ตัวแปรที่คาดว่าจะจะเป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน ประกอบด้วย

1) **เพศ (SEX)** หมายถึง ลักษณะกายภาพทางร่างกายของผู้เรียน ค่าของตัวแปรลักษณะเป็นตัวแปรหุ่น

$$\text{เพศชาย} = 1 \quad \text{เพศหญิง} = 0$$

2) **อายุ (AGE)** หมายถึง จำนวนปีตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณหน่วยวัดเป็นปี

3) **การศึกษาของผู้เรียน (EDU)** หมายถึง การศึกษาที่ได้รับตามระดับชั้นในระบบโรงเรียนของผู้เรียน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณหน่วยวัดเป็นปีดังนี้

อนุบาล	ระยะเวลาเรียน 3 ปี	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 3 ปี
ประถมศึกษา	ระยะเวลาเรียน 6 ปี	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 9 ปี
มัธยมศึกษาตอนต้น	ระยะเวลาเรียน 3 ปี	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 12 ปี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	ระยะเวลาเรียน 3 ปี	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 15 ปี
ปวช.	ระยะเวลาเรียน 3 ปี	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 15 ปี
ปวส.	ระยะเวลาเรียน 2 ปี	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 17 ปี
ปริญญาตรี	ระยะเวลาเรียน 4 ปี	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 19 ปี
ปริญญาโท	ระยะเวลาเรียน 2 ปี	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 21 ปี

4) **รายได้ของผู้เรียน (INC)** หมายถึง จำนวนเงินรายได้ที่เป็นตัวเงินที่ได้รับจริงจากการประกอบอาชีพของผู้เรียนเอง หรือในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่มีรายได้จะใช้รายได้ของผู้ปกครองแทน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณมีหน่วยวัดเป็นบาทต่อเดือน

5) *อาชีพของผู้เรียน (OCU)* หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบเป็นประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบกิจกรรมนั้นของผู้เรียน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่น แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มอาชีพ

OCU1	= 1	เมื่อมีอาชีพเป็นนักเรียน
	= 0	เมื่อเป็นกรณีอื่น ๆ
OCU2	= 1	เมื่อมีอาชีพเป็นนักศึกษา
	= 0	เมื่อเป็นกรณีอื่น ๆ
OCU3	= 1	เมื่อมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน
	= 0	เมื่อเป็นกรณีอื่น ๆ
OCU4	= 1	เมื่อมีอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย
	= 0	เมื่อเป็นกรณีอื่น ๆ

6) *เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่ทำงานถึงโรงเรียน (TIMEO)* หมายถึง เวลาที่ผู้เรียนใช้เดินทางจากที่ทำงานไปถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ มีหน่วยวัดเป็นนาที

7) *เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน (TIMEH)* หมายถึง เวลาที่ผู้เรียนใช้เดินทางจากที่บ้านไปถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ มีหน่วยวัดเป็นนาที

8) *ระยะเวลาเรียน (DUR)* หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้เรียนต่อหลักสูตร โดยมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ มีหน่วยวัดเป็นคาบเรียน (1 คาบเรียน เท่ากับ 40 นาที หรือ 50 นาที หรือ 1 ชั่วโมง)

9) *อัตราค่าเล่าเรียน (TUI)* หมายถึง ค่าเล่าเรียนที่ผู้เรียนจ่ายให้กับทางโรงเรียนภาษาอังกฤษ ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณมีหน่วยวัดเป็นบาทต่อหลักสูตร

10) *ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว (PERF)* หมายถึง เหตุผลที่ผู้เรียนใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ สถานะทางเศรษฐกิจเชื้ออำนาจ ผู้บังคับบัญชาและเพื่อน

ร่วมงานให้การสนับสนุนโดยออกค่าใช้จ่ายเอง หน่วยงานให้การสนับสนุนและออกค่าใช้จ่ายให้ ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่น โดยคิดค่าเฉลี่ยของคำถาม ประมาณค่า แบบ 5 ช่วงคะแนน

PERF = 1 เมื่อค่าเฉลี่ยปัจจัยเหตุผลส่วนตัวซึ่งเป็นเหตุผลในการ เลือกรเรียนแบบประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน มีค่า มากกว่า 3.5 - 5

PERF = 0 เมื่อค่าเฉลี่ยปัจจัยเหตุผลส่วนตัวซึ่งเป็นเหตุผลในการ เลือกรเรียนแบบประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน มีค่าตั้งแต่ 1 - 3.5

11) ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม (SAEF) หมายถึง เหตุผลที่ผู้เรียนใช้ ในการตัดสินใจเลือกรเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดระดับการเรียนที่ เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติ ได้จริง) การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของโรงเรียน ความชำนาญในการสอนและความ เอาใจใส่ของผู้สอน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน ความเหมาะสมของค่า เล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่โรงเรียนจัดสอน รายการส่งเสริมการขาย ระยะเวลารอการเปิด เรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่น โดยคิดค่าเฉลี่ยของ คำถามประมาณค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน

SAEF = 1 เมื่อค่าเฉลี่ยปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม แบบ ประมาณค่า 5 ช่วงคะแนนมีค่ามากกว่า 3.5 - 5

SAEF = 0 เมื่อค่าเฉลี่ยปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม แบบ ประมาณค่า 5 ช่วงคะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 - 3.5

รูปแบบฟังก์ชันที่ใช้ในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่สามารถ หาฟังก์ชันอุปสงค์ได้ดังนี้

สมการอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษ

$$\begin{aligned}
 YE_i = & a_0 + a_1SEX_i + a_2AGE_i + a_3EDU_i + a_4INC_i + a_5OCU1_i + a_6OCU2_i \\
 & + a_7OCU3_i + a_8OCU4_i + a_9TIMEO_i + a_{10}TIMEH_i + a_{11}DUR_i \\
 & + a_{12}TUI_i + a_{13}PERF_i + a_{14}SAEF_i + e
 \end{aligned}$$

a_0	=	ค่าคงที่ (Intercept) , a_1, a_2, \dots, a_{14} คือค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
e	=	ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term)
i	=	นักเรียนแต่ละราย
YE_i	=	อุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษ
SEX_i	=	เพศ
AGE_i	=	อายุ (ปี)
EDU_i	=	การศึกษา (ปี)
INC_i	=	รายได้ (บาท/เดือน)
$OCU1_i$	=	เมื่อมีอาชีพเป็นนักเรียน
$OCU2_i$	=	เมื่อมีอาชีพเป็นนักศึกษา
$OCU3_i$	=	เมื่อมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน
$OCU4_i$	=	เมื่อมีอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย
$TIMEO_i$	=	เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่ทำงานถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษ (นาที)
$TIMEH_i$	=	เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษ (นาที)
DUR_i	=	ระยะเวลาเรียนต่อ 1 หลักสูตร (คาบเรียน)
TUI_i	=	ค่าเล่าเรียน
$PERF_i$	=	เหตุผลส่วนตัว
$SAEF_i$	=	โรงเรียนและสภาพแวดล้อม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาที่ได้มีการรวบรวมดังได้นำเสนอในบทที่ 4 ซึ่งผลของข้อมูลที่จัดเก็บได้นำมาประมวลผลและได้ผลทางการศึกษา ส่วนการอภิปรายผลของการศึกษาจะนำเสนอในบทที่ 5 โดยผลการศึกษาที่ได้เป็นดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับปริญญาโทในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน

1.1 ลักษณะของข้อมูล

1.1.1 ลักษณะของข้อมูลผู้เรียนภาษาอังกฤษ

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่สำรวจพบว่าจากจำนวนผู้เรียนที่สำรวจ 359 คน เป็นเพศชาย จำนวน 132 คน (คิดเป็นร้อยละ 36.8) และเพศหญิง จำนวน 227 คน (คิดเป็นร้อยละ 63.2) มีอายุเฉลี่ยโดยรวม 19.39 ปี (ต่ำสุด 4 ปี สูงสุด 63 ปี) อายุเพศชายเฉลี่ย 19.83 ปี (ต่ำสุด 4 ปี สูงสุด 63 ปี) อายุเพศหญิงเฉลี่ย 19.13 ปี (ต่ำสุด 4 ปี สูงสุด 52 ปี) การศึกษาระดับปริญญาตรี มีมากที่สุด จำนวน 140 คน (คิดเป็นร้อยละ 39.0) รองลงมา คือ การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 91 คน (คิดเป็นร้อยละ 25.4) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 37 คน (คิดเป็นร้อยละ 10.3) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 34 คน (คิดเป็นร้อยละ 9.5) การศึกษาระดับอนุบาล จำนวน 23 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.4) การศึกษาระดับอนุปริญาหรือเทียบเท่า จำนวน 17 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.7) และการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 17 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.7)

ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ผู้เรียนที่ทำงานแล้วมีระดับรายได้โดยเฉลี่ย 21,369.57 บาทต่อเดือน โดยมีรายได้สูงสุด 82,500 บาทต่อเดือน รายได้ต่ำสุด 7,500 บาทต่อเดือน ผู้ปกครองของผู้เรียนที่เป็นนักเรียนมีระดับรายได้โดยเฉลี่ย 51,987.70 บาทต่อเดือน โดยมีรายได้สูงสุด 107,500 บาทต่อเดือน รายได้ต่ำสุด 7,500 บาทต่อเดือน อาชีพของผู้เรียนเป็นนักเรียน จำนวน 159 คน (คิดเป็นร้อยละ 44.3) นักศึกษา จำนวน 79 คน (คิดเป็นร้อยละ 22) พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 78 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.7) ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย จำนวน 43 คน (คิดเป็นร้อยละ 12)

จากจำนวนผู้เรียนที่ทำงานแล้วทั้งหมด 121 คน มีสถานภาพโสด จำนวน 96 คน (คิดเป็นร้อยละ 79.34) สมรส จำนวน 24 คน (คิดเป็นร้อยละ 19.83) และหย่า หม้าย จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.83) อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้กรณีของผู้เรียนที่ยังไม่มีรายได้จะใช้รายได้ของผู้ปกครองแทน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.2

1.1.2 ลักษณะของข้อมูลผู้เรียนหลักสูตรอื่น

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่สำรวจ พบว่าจากจำนวนผู้เรียนที่สำรวจ 238 คน เพศชาย จำนวน 61 คน (คิดเป็นร้อยละ 25.6) และเพศหญิง จำนวน 177 คน (คิดเป็นร้อยละ 74.4) มีอายุเฉลี่ยโดยรวม 26.14 (ต่ำสุด 4 ปี สูงสุด 54 ปี) อายุเพศชายเฉลี่ย 27.34 ปี (ต่ำสุด 9 ปี สูงสุด 47 ปี) อายุเพศหญิงเฉลี่ย 25.72 ปี (ต่ำสุด 4 ปี สูงสุด 54 ปี) การศึกษาระดับปริญญาตรี มีมากที่สุด จำนวน 170 คน (คิดเป็นร้อยละ 71.4) รองลงมา คือ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 19 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.0) การศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่า จำนวน 17 คน (คิดเป็นร้อยละ 7.2) การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 14 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.9) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 9 คน (คิดเป็นร้อยละ 3.8) การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 8 คน (คิดเป็นร้อยละ 3.3) และการศึกษาระดับอนุบาล จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.4) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ระดับรายได้ของผู้เรียนที่ทำงานแล้วโดยเฉลี่ย 22,583.33 บาทต่อเดือน โดยมีรายได้สูงสุด 107,500 บาทต่อเดือน รายได้ต่ำสุด 7,500 บาทต่อเดือน ระดับรายได้ของผู้ปกครองของผู้เรียนที่เป็นนักเรียนโดยเฉลี่ย 23,177.97 บาทต่อเดือน โดยมีรายได้สูงสุด 107,500 บาทต่อเดือน รายได้ต่ำสุด 7,500 บาทต่อเดือน อาชีพของผู้เรียนเป็นนักศึกษา จำนวน 89 คน (คิดเป็นร้อยละ 37.4) พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 77 คน (คิดเป็นร้อยละ 32.4) ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย จำนวน 55 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.1) และนักเรียน จำนวน 17 คน (คิดเป็นร้อยละ 7.1) จากจำนวนผู้เรียนที่ทำงานแล้วทั้งหมด 132 คน มีสถานภาพโสด จำนวน 100 คน (คิดเป็นร้อยละ 75.76) สมรส จำนวน 27 คน (คิดเป็นร้อยละ 20.45) และหย่า หม้าย จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 3.79) ในการศึกษาครั้งนี้สำหรับผู้เรียนที่ยังไม่มีรายได้จะใช้รายได้ของผู้ปกครองแทน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.1 ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ

ลักษณะทั่วไป	จำนวนผู้เรียน 359			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เพศ	132	227	359	36.8	63.2	100
อายุ	Mean	Mean	Mean	Min 4	Min 4	Min 4
	19.83	19.13	19.39	Max 63	Max 52	Max 63
การศึกษา						
อนุบาล	13	10	23	3.6	2.8	6.4
ประถม	35	56	91	9.8	15.6	25.4
มัธยมต้น	12	25	37	3.3	7.0	10.3
มัธยมปลาย	11	23	34	3.1	6.4	9.5
อนุปริญญา ปวส.หรือเทียบเท่า	9	8	17	2.5	2.2	4.7
ปริญญาตรี	41	99	140	11.4	27.6	39.0
ปริญญาโท	11	6	17	3.1	1.6	4.7

ตารางที่ 4.2 ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพ สถานภาพ รายได้ ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ

ลักษณะทั่วไป	จำนวนผู้เรียน 359			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
	(132)	(227)	(359)	(36.8)	(63.2)	(100)
อาชีพ						
นักเรียน	59	100	159	16.4	27.9	44.3
นักศึกษา	24	55	79	6.7	15.3	22.0
พนักงานบริษัทเอกชน	33	45	78	9.2	12.5	21.7
ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	27	43	4.5	7.5	12.0
ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย						
สถานภาพของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว						
สถานภาพของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว	จำนวนผู้เรียน 121			ร้อยละ		
	โสด	สมรส	หม้าย	โสด	สมรส	หม้าย
	96	24	1	79.34	19.83	0.83
รายได้						
รายได้	รายได้ของผู้เรียน			รายได้ของผู้ปกครอง		
	Mean	Max	Min	Mean	Max	Min
	21,369.57	82,500	7,500	51,987.70	107,500	7,500

ตารางที่ 4.3 ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา ของผู้เรียนหลักสูตรอื่น

ลักษณะทั่วไป	จำนวนผู้เรียน 238			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เพศ	61	177	238	25.6	74.4	100
	Mean	Mean	Mean	Min 9	Min 4	Min 4
อายุ	27.34	25.72	26.14	Max 47	Max 54	Max 54
การศึกษา						
อนุบาล	0	1	1	0	0.4	0.4
ประถม	3	5	8	1.2	2.1	3.3
มัธยมต้น	4	5	9	1.7	2.1	3.8
มัธยมปลาย	5	14	19	2.1	5.9	8.0
อนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่า	4	13	17	1.7	5.5	7.2
ปริญญาตรี	41	129	170	17.2	54.2	71.4
ปริญญาโท	4	10	14	1.7	4.2	5.9

ตารางที่ 4.4 ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพ สถานภาพ รายได้ ของผู้เรียนหลักสูตรอื่น

ลักษณะทั่วไป	จำนวนผู้เรียน 238			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
	(61)	(177)	(238)	(25.6)	(74.4)	(100)
อาชีพ						
นักเรียน	7	10	17	2.9	4.2	7.1
นักศึกษา	16	73	89	6.7	30.7	37.4
พนักงานบริษัทเอกชน	19	58	77	8.0	24.4	32.4
ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย	19	36	55	8.0	15.1	23.1
สถานภาพของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว						
	จำนวนผู้เรียน 132			ร้อยละ		
	โสด	สมรส	หม้าย	โสด	สมรส	หม้าย
	100	27	5	75.76	20.45	3.79
รายได้						
	รายได้ของผู้เรียน			รายได้ของผู้ปกครอง		
	Mean	Max	Min	Mean	Max	Min
	22,583.33	107,500	7,500	23,177.97	107,500	7,500

1.2 ผลการศึกษาเชิงพรรณนา

การศึกษาปัจจัยที่ผู้เรียนใช้เป็นเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษโดยผู้เรียนแสดงทัศนคติที่มีต่อปัจจัยเหตุผลส่วนตัวและปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว สำหรับทัศนคติของผู้เรียนในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับการตัดสินใจสูง คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อปัจจัยที่เป็นเหตุผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน มีค่ามากกว่า 3.5 - 5 แสดงว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจมาก และระดับการตัดสินใจต่ำ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อปัจจัยที่เป็นเหตุผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน มีค่าตั้งแต่ 1 - 3.5 แสดงว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อย ผลการศึกษาระดับการตัดสินใจ มีดังนี้

1.2.1 ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว

ผลการศึกษาระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ และมีค่าระดับการตัดสินใจสูง โดยเรียงจากสูงที่สุด คือ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.70 บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.34 ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.24 ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.00 และฐานะทางเศรษฐกิจเฉลี่ยอำนวย มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.60 ตามลำดับ

ส่วนผลการศึกษาที่ระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ และมีค่าระดับการตัดสินใจต่ำ โดยเรียงจากต่ำที่สุด คือ ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.31 หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.45 ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.46 และความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.24 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ผลการศึกษาระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจสูง โดยเรียงจากสูงที่สุด คือ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.74 และความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.26 ตามลำดับ

สำหรับผลการศึกษาระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจต่ำ โดยเรียงจากต่ำที่สุด คือ หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.47 ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.90 ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.92 ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.06 บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.07 ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.08 และฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.35 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.6

จากผลระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว มีความแตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และมีระดับการตัดสินใจสูง คือ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย ตามลำดับ ส่วนผู้เรียนที่ทำงานแล้วและมีระดับการตัดสินใจสูง คือ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตามลำดับ

ส่วนผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และมีค่าระดับการตัดสินใจต่ำ คือ ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้ ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน และความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ ตามลำดับ ส่วนผู้เรียนที่ทำงานแล้วและมีค่าระดับการตัดสินใจต่ำ คือ หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้ ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ และฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย ตามลำดับ

สำหรับผลการศึกษาผู้เรียนโดยรวมโดยไม่แยกประเภทผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจสูง โดยเรียงจากสูงที่สุด คือ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.71 ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.25 บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุน

แนะนำ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.92 ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.68 ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.51 ตามลำดับ

ผลการศึกษาผู้เรียนโดยรวมโดยไม่แยกประเภทผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจต่ำ โดยเรียงจากต่ำที่สุด คือ หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.46 ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.57 ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 2.61 และความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.13 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.7

จากผลการศึกษาระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยเหตุผลส่วนตัว ของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม มีผลของระดับการตัดสินใจสูงที่สอดคล้องกันอยู่ 2 ประการ คือ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่วนผลการศึกษาของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่สอดคล้องกับผลการศึกษาของผู้เรียนโดยรวม คือ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ และฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.8 และ 4.9

1.2.2 ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม

ผลการศึกษาของระดับการตัดสินใจต่อปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ และมีค่าระดับการตัดสินใจสูงทั้งหมด โดยเรียงจากสูงที่สุด คือ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.24 การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.14 การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.05 ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.04 ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.93 ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.73 ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.67 รายการส่งเสริมการขาย มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.65

กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.64 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.10

ผลการศึกษาเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจสูง โดยเรียงจากสูงที่สุด คือ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.22 ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.17 ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.07 การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.05 การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.98 ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.77 ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.70 ตามลำดับ

ผลการศึกษาเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจต่ำ โดยเรียงจากต่ำที่สุด คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.18 รายการส่งเสริมการขาย มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.40 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.11

จากผลระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว มีความแตกต่างกัน คือ ระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่เป็นระดับการตัดสินใจสูงทั้งหมด คือ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน รายการส่งเสริมการขาย กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน ตามลำดับ

ส่วนระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจสูง คือ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน ตามลำดับ

ระดับการตัดสินใจของผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจต่ำ คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน และรายการส่งเสริมการขาย ตามลำดับ

ผลการศึกษาระดับการตัดสินใจของผู้เรียนโดยรวมโดยไม่แยกประเภทผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจสูง โดยเรียงจากสูงที่สุด คือ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.23 การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.11 ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.05 การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.03 ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 4.01 ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.74 ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.68 รายการส่งเสริมการขาย มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.57 ตามลำดับ

ผลของระดับการตัดสินใจของผู้เรียนโดยรวมโดยไม่แยกประเภทผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และมีค่าระดับการตัดสินใจต่ำ คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ เท่ากับ 3.49 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.12

จากผลการศึกษาปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ได้ผลการศึกษาระดับการตัดสินใจสูงที่สอดคล้องกัน คือ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน ตามลำดับ ยกเว้นรายการส่งเสริมการขาย และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียนของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจสูง แต่มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจต่ำต่อผู้เรียนที่ทำงานแล้ว ส่วนผลของระดับการตัดสินใจของผู้เรียนโดยรวม ที่มีผลของระดับการตัดสินใจต่ำมีเพียงประการเดียว คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.13 และตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.5 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่
(ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว	ระดับการตัดสินใจ
1. ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	4.70
2. บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ	4.34
3. ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.24
4. ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่	4.00
5. ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย	3.60
6. ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ	3.24
7. ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน	2.46
8. หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้	2.45
9. ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่	2.31

ตารางที่ 4.6 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ทำงานแล้ว
(ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว	ระดับการตัดสินใจ
1. ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	4.74
2. ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.26
3. ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย	3.35
4. ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่	3.08
5. บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ	3.07
6. ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่	3.06
7. ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ	2.92
8. ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน	2.90
9. หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้	2.47

ตารางที่ 4.7 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษโดยรวม โดยไม่แยกประเภทผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว	ระดับการตัดสินใจ
1. ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	4.71
2. ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.25
3. บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ	3.92
4. ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่	3.68
5. ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย	3.51
6. ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ	3.13
7. ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน	2.61
8. ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่	2.57
9. หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้	2.46

ตารางที่ 4.8 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ที่มีระดับการตัดสินใจสูง (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่	ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว	ผู้เรียนโดยรวม
1. ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (4.70)	1. ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (4.74)	1. ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (4.71)
2. บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ (4.34)	2. ความต้องการใช้เวลว่างให้เป็นประโยชน์ (4.26)	2. ความต้องการใช้เวลว่างให้เป็นประโยชน์ (4.25)
3. ความต้องการใช้เวลว่างให้เป็นประโยชน์ (4.24)	-	3. บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ (3.92)
4. ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ (4.00)	-	4. ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ (3.68)
5. ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย (3.60)	-	5. ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย (3.51)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ (..) เป็นค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ

ตารางที่ 4.9 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยเหตุผลส่วนตัวต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ที่มีระดับการตัดสินใจต่ำ (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่	ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว	ผู้เรียนโดยรวม
1. ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ (3.24)	1. ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย (3.35)	1. ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ (3.13)
2. ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน (2.46)	2. ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ (3.08)	2. ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน (2.61)
3. หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้ (2.45)	3. บิตามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ (3.07)	3. ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ (2.57)
4. ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่ (2.31)	4. ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ (3.06)	4. หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้ (2.46)
-	5. ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ (2.92)	-
-	6. ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน (2.90)	-
-	7. หน่วยงานให้การสนับสนุนและหน่วยงานออกค่าใช้จ่ายให้ (2.47)	-

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ (..) เป็นค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ

ตารางที่ 4.10 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ
ที่กำลังศึกษาอยู่ (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม	ระดับการตัดสินใจ
1. ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน	4.24
2. การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน	4.14
3. การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน	4.05
4. ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน	4.04
5. ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง)	3.93
6. ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน	3.73
7. ระยะเวลาการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน	3.67
8. รายการส่งเสริมการขาย	3.65
9. กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน	3.64

ตารางที่ 4.11 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ
ที่ทำงานแล้ว (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม	ระดับการตัดสินใจ
1. ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน	4.22
2. ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง)	4.17
3. ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน	4.07
4. การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน	4.05
5. การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน	3.98
6. ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน	3.77
7. ระยะเวลาการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน	3.70
8. รายการส่งเสริมการขาย	3.40
9. กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน	3.18

ตารางที่ 4.12 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ โดยรวม โดยไม่แยกประเภทผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม	ระดับการตัดสินใจ
1. ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน	4.23
2. การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน	4.11
3. ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน	4.05
4. การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสมของโรงเรียน	4.03
5. ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง)	4.01
6. ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน	3.74
7. ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน	3.68
8. รายการส่งเสริมการขาย	3.57
9. กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน	3.49

ตารางที่ 4.13 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ที่มีระดับการตัดสินใจสูง (ค่าคะแนนเฉลี่ยของ ทักษะที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่	ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว	ผู้เรียนโดยรวม
1. ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน (4.24)	1. ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน (4.22)	1. ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน (4.23)
2. การจัดระดับการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน (4.14)	2. ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร (จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) (4.17)	2. การจัดระดับการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน (4.11)
3. การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของโรงเรียน (4.05)	3. ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (4.07)	3. ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (4.05)
4. ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (4.04)	4. การจัดระดับการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน (4.05)	4. การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของโรงเรียน (4.03)
5. ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร (จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) (3.93)	5. การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของโรงเรียน (3.98)	5. ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร (จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) (4.01)
6. ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน (3.73)	6. ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน (3.77)	6. ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน (3.74)
7. ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน (3.67)	7. ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน (3.70)	7. ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน (3.68)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่	ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว	ผู้เรียนโดยรวม
8. รายการส่งเสริมการขาย (3.65)	-	8. รายการส่งเสริมการขาย (3.57)
9. กิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียน จัดเสริมให้กับผู้เรียน (3.64)	-	-

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ (..) เป็นค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ

ตารางที่ 4.14 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว และผู้เรียนโดยรวม ที่มีระดับการตัดสินใจต่ำ (ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อเหตุผลในการเรียน)

ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่	ผู้เรียนที่ทำงานแล้ว	ผู้เรียนโดยรวม
-	1. รายการส่งเสริมการขาย (3.40)	1. กิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียน จัดเสริมให้กับผู้เรียน (3.49)
-	2. กิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียน จัดเสริมให้กับผู้เรียน (3.18)	-

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ (..) เป็นค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจ

1.3 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

จากผลการศึกษา ปรากฏว่าปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน คือ อายุ รายได้ ค่าเล่าเรียน อาชีพ ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.15 และภาคผนวก ค ซึ่งอธิบายผลการศึกษาดังกล่าวได้ดังนี้

ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติและสรุปผลปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	สัญลักษณ์	B	Sig	Exp(B)	ผลการศึกษา
1. เพศ	SEX	-0.155	0.659	0.856	ไม่มี
2. อายุ	AGE	-0.059	0.044	0.942	ลบ
3. การศึกษา	EDU	-0.104	0.158	0.901	ไม่มี
4. รายได้	INC	0.00003242	0.000	1.00003242	บวก
5. อาชีพ	OCU	-	0.010	-	-
5.1 นักเรียน	OCU1	2.266	0.035	9.639	บวก
5.2 นักศึกษา	OCU2	-0.595	0.230	0.551	ไม่มี
5.3 พนักงานบริษัทเอกชน	OCU3	-0.157	0.738	0.854	ไม่มี
6. เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากที่ทำงานถึงโรงเรียน	TIMEO	-0.004	0.617	0.996	ไม่มี
7. เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน	TIMEH	0.017	0.033	1.017	บวก
8. ระยะเวลาเรียน	DUR	0.464	0.000	1.591	บวก
9. ค่าเล่าเรียน	TUI	-0.00042725	0.001	0.9995728	ลบ
10. เหตุผลส่วนตัว	PERF	-0.357	0.279	0.700	ไม่มี
11. โรงเรียนและสภาพแวดล้อม	SAEF	0.455	0.253	1.577	ไม่มี

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษา จะเห็นว่า ค่า Nagelkerke R square เท่ากับ 0.802 และ Cox & Snell R square เท่ากับ 0.593 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์และสามารถอธิบายตัวแปรตามได้เป็นอย่างดีพอสมควร ค่าคงที่ α มีค่าเท่ากับ -6.251 (สมการ 5.1) หมายถึง เมื่อค่าของ X_1 (ตัวแปรอิสระ) มีค่าเป็น 0 ค่าของลอการิทึมของอัตราส่วนของโอกาส จะมีค่าเป็น -6.251 แต่ค่าความน่าจะเป็นมีค่าเป็นลบไม่ได้ ในที่นี้ก็คือมีค่าเป็น 0 หมายถึง เมื่อ X_1 มีค่าเป็น 0 ค่าของความน่าจะเป็นก็มีค่าเป็น 0 ด้วย สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อปัจเจก อายุ อาชีพ รายได้ ค่าเล่าเรียน ระยะเวลาเรียน และเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0 โอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษจะไม่เกิดขึ้น

อายุ มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ -0.059 ค่า Odds Ratio เท่ากับ 0.942 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายถึง เมื่อผู้เรียนมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี จะทำให้ค่าลอการิทึมของอัตราส่วนของโอกาสเปลี่ยนแปลงลดลง 0.059 หรือสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อผู้เรียนมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี จะทำให้ Odds ratio ลดลงหรือโอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษลดลง โดยผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

อาชีพ-นักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 2.266 และ Odds Ratio เท่ากับ 9.639 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายถึง เมื่อผู้เรียนมีอาชีพเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้ค่าของลอการิทึมของอัตราส่วนของโอกาสเปลี่ยนไป 2.266 หรือสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อผู้เรียนเป็นนักเรียนจะทำให้ Odds ratio เพิ่มขึ้น หรือโอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

รายได้ ในการศึกษาคั้งนี้ได้กำหนดให้ผู้เรียนที่ยังไม่มีรายได้ให้ใช้รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองแทน ผลการศึกษปรากฏว่า รายได้มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.00003242 และ Odds Ratio เท่ากับ 1.00003242 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายถึง เมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ค่าลอการิทึมของอัตราส่วนของโอกาสเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.00003242 หรือสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ Odds ratio เพิ่มขึ้น หรือโอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

อัตราค่าเล่าเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ -0.00042725 และ Odds Ratio เท่ากับ 0.9995728 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายถึง เมื่อค่าเล่าเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ค่าลอการิทึมของอัตราส่วนของโอกาสลดลง 0.00042725 หรือสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อค่าเล่าเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ Odds ratio ลดลงหรือโอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษลดลง โดยผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

ระยะเวลาเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.464 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ Odds Ratio เท่ากับ 1.591 หมายถึง เมื่อระยะเวลาเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ค่าลอการิทึมของ อัตราส่วนของโอกาสเพิ่มขึ้น 0.464 หรือสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อระยะเวลาเรียนของหลักสูตรเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ Odds ratio เพิ่มขึ้นหรือโอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยผลการ ศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.017 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 Odds Ratio เท่ากับ 1.017 หมายถึง เมื่อเวลาที่ใช้ในการเดินทาง จากบ้านถึงสถานศึกษาเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ค่าลอการิทึมของอัตราส่วนของโอกาสเพิ่มขึ้น 0.017 หรือสามารถอธิบายได้ว่าเมื่อเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงสถานศึกษาเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ Odds ratio เพิ่มขึ้น หรือโอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยผลการศึกษานี้มีนัยสำคัญ ทางสถิติแต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

สรุป จากผลการศึกษาปัจจัย อายุ อาชีพ มีผลการศึกษาไปในทางเดียวกัน คือ โอกาสที่ ผู้เรียนจะเลือกเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเมื่อผู้เรียนมีอายุน้อย ยังเป็นนักเรียน การลงทุนทางการ ศึกษาด้านการเรียนภาษาอังกฤษเสริมนั้นจะมีโอกาสมากขึ้น ซึ่งเป็นหลักการลงทุนของทุนมนุษย์ทาง การศึกษา เมื่ออายุมากขึ้นและเมื่อทำงานแล้ว การลงทุนทางการศึกษาก็จะลดน้อยลง สำหรับปัจจัย รายได้ ปัจจัยค่าเล่าเรียน และระยะเวลาเรียน มีผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน คือ เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น ค่าเล่าเรียนลดลง และระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตรเพิ่มขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่ม ขึ้น และผู้เรียนอาจเลือกเรียนกับสถานศึกษาโดยอาจยอมเดินทางจากบ้านถึงสถานศึกษาเพิ่มขึ้นเนื่อง จากยังมีปัจจัยที่สำคัญอื่น ๆ ที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียน มากกว่าปัจจัยเวลาที่ใช้ในการเดินทางดังกล่าว

จากผลการศึกษาสามารถเขียนแบบจำลองของอุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษใน โรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนได้ดังนี้

$$\log [YE / (1- YE)] = - 6.251 - 0.059AGE_i + 0.00003242INC_i - 0.00042725TUI_i + 2.266OCU1_i + 0.464DUR_i + 0.017TIMEH_i \dots \dots \dots (5.1)$$

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนของบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนั้น และเพื่อเสนอแนวทางในการใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารและจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ให้มีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการทางเศรษฐศาสตร์

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนซึ่งเปิดสอนภาษาอังกฤษและหลักสูตรอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 แห่ง กับผู้เรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 359 คน และผู้เรียนหลักสูตรอื่น ๆ จำนวน 238 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 597 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ ได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณความถดถอยโลจิสติกโดยแบบจำลอง Logit Model เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน

1.3 ผลการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน สามารถสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาเชิงปริมาณพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน ได้แก่ ปัจจัย อายุ รายได้ ค่าเล่าเรียน อาชีพ ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร และเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านไปสถานศึกษา โดยที่ผู้เรียนมีอายุน้อยและเป็นนักเรียนจะมีโอกาสที่จะศึกษาภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้รายได้ที่เพิ่มขึ้น ค่าเล่าเรียนที่ถูกลงและระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตรที่มากขึ้น จะมีโอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเช่นกัน สำหรับเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านไปสถานศึกษาที่เพิ่มขึ้น จะมีผลต่อโอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ผู้เรียนได้นำปัจจัยอื่น ๆ ที่สำคัญต่อการตัดสินใจเรียนเกี่ยวกับโรงเรียนและสภาพแวดล้อมมา

ประกอบในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการศึกษาในเชิงพรรณนาที่พบว่าปัจจัยที่มีระดับการตัดสินใจสูง ได้แก่ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน ความมีประสิทธิผลของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของสถานศึกษา ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียน ส่วนรายการส่งเสริมการขายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน จะมีผลระดับการตัดสินใจสูงเมื่อผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ แต่จะมีผลระดับการตัดสินใจต่ำเมื่อผู้เรียนทำงานแล้ว นอกจากนี้ผลการศึกษาในเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยเหตุผลส่วนตัวซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว โดยมีระดับการตัดสินใจสูง ได้แก่ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเฉพาะกรณีของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ได้แก่ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุน ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ และฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาที่ได้ในบทที่ 4 สามารถนำมาอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

2.1 การอภิปรายผลการศึกษาเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาในเชิงปริมาณพบว่า ปัจจัยอายุ อาชีพ รายได้ ค่าเล่าเรียน ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร และเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

2.1.1 อายุ

จากสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ว่า อายุมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษ จากการศึกษาค้นพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้โดยมีความสัมพันธ์ในทางลบ คือเมื่อนักเรียนอายุน้อยโอกาสจะเรียนภาษาอังกฤษมีมากขึ้นหรือมีโอกาสลงทุนทางการศึกษาภาษาอังกฤษมากกว่าผู้เรียนอายุมาก ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวรรณกรรมที่ศึกษารูปแบบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารโรงเรียนคอมพิวเตอร์ และงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนเลือกเข้าเรียนโรงเรียนเสริมสวดยเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์และพิจิตร(ชวนพิศ แดงสวัสดิ์ และ

พัชรินทร์ ไชยเดช 2535) ซึ่งเป็นโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษามাত্রา 15(2) โดยอายุของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ในทางลบกับอุปสงค์ต่อการเรียน คือ ความต้องการเรียนจะน้อยลงเมื่ออายุของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

2.1.2 อาชีพ

จากสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ว่า อาชีพมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษ คือ เมื่อผู้เรียนเป็นนักเรียนมีโอกาสที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและเมื่อผู้เรียนเป็นนักศึกษาบุคคลทำงานในบริษัทเอกชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย จะมีโอกาสที่จะเรียนภาษาอังกฤษลดลง จากผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยการศึกษารูปแบบที่ส่งผลสำเร็จของการบริหารโรงเรียนคอมพิวเตอร์ ที่ผู้เรียนเป็นนักเรียนจะมีความต้องการเรียนมากที่สุดและอาชีพอื่น ๆ จะมีความต้องการเรียนรองลงมา ส่วนงานวิจัยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนเลือกเข้าเรียนโรงเรียนเสริมสวຍเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์และพิจิตรนั้น อาชีพของผู้เรียนมีผลต่อการตัดสินใจเรียนเช่นกันแต่ลักษณะของอาชีพต่างจากผลการศึกษาในครั้งนี้ โดยผู้เรียนที่ต้องการเรียนมากที่สุด มีอาชีพค้าขาย รองลงมา คือ เกษตรกร ความแตกต่างกันในลักษณะของอาชีพนี้เนื่องจากความแตกต่างของลักษณะของหลักสูตรวิชาเสริมสวຍเป็นการศึกษาในสายอาชีพที่เมื่อจบแล้วผู้เรียนต้องการนำไปประกอบอาชีพ แต่การเรียนภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรวิชาที่เรียนเพื่อไปเสริมการเรียนในหลักสูตรของสถานศึกษาในระบบโรงเรียนหรือเสริมการทำงานจึงทำให้ประเภทของอาชีพผู้เรียนมีความแตกต่างกัน

2.1.3 รายได้

จากสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ว่า รายได้มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในทางบวก จากผลการศึกษาพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ เมื่อผู้เรียนมีรายได้เพิ่มขึ้น จะมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีอุปสงค์ เมื่อรายได้ของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น จะทำให้อุปสงค์ของผู้บริโภคต่อสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น จากผลการศึกษาสามารถกล่าวได้ว่าการบริการทางการศึกษาภาษาอังกฤษของโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนเป็นสินค้าปกติ

2.1.4 ค่าเล่าเรียนและระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร

จากผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่าเมื่อค่าเล่าเรียนเพิ่มขึ้นผู้เรียนจะมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษลดลง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีอุปสงค์เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้นอุปสงค์ของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้านั้นจะลดลง และสำหรับระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตรผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ คือ เมื่อระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตรเพิ่มขึ้นผู้เรียนจะมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

จากผลการศึกษาปัจจัยรายได้ ค่าเล่าเรียน และระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร (เมื่อระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตรเพิ่มขึ้นโดยที่ค่าเล่าเรียนเท่าเดิมแสดงว่าค่าเล่าเรียนถูกลงต่อ คาบเรียน) จากผลการศึกษาที่ได้เป็นไปตามทฤษฎีอุปสงค์ทั่วไป คือ อุปสงค์ของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับ ราคาของสินค้าและบริการ และรายได้ของผู้บริโภค โดยที่เมื่อรายได้ของผู้บริโภคมากขึ้น ค่าเล่าเรียน ลดลง และระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตรเพิ่มขึ้น จะทำให้ผู้เรียนมีอุปสงค์ต่อการเรียนเพิ่มขึ้น

2.1.5 เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน

สมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ว่าเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงสถานศึกษา มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ในทางลบ คือ เมื่อเวลาที่ใช้ในการเดินทางน้อยจะทำให้ผู้เรียนมีอุปสงค์ต่อการเรียน ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น จากผลการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติแต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก สามารถอธิบายผลการศึกษาได้ว่า การตัดสินใจเรียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษมีปัจจัยอื่นๆ มาประกอบในการตัดสินใจ ซึ่งจากผลการศึกษาในเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยโรงเรียน และสภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความชำนาญในการสอน และความเอาใจใส่ของผู้สอน ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน ความมีประสิทธิผลของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) เป็นต้น

2.2 การอภิปรายผลการศึกษาเชิงพรรณนา

2.2.1 ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว

จากผลการศึกษาในบทที่ 4 พบว่าผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ มีระดับการตัดสินใจสูง คือ ความต้องการมีทักษะภาษาอังกฤษ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า นอกจากความต้องการของผู้เรียนหรือผู้ปกครองของผู้เรียนที่ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แล้ว ยังต้องการให้เรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาโดยมีบิดามารดาและญาติพี่น้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนแนะนำในการเรียน และด้วยสาเหตุที่ผู้เรียนยังไม่มีรายได้ดังนั้นผู้ปกครองค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจึงเป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครองที่นอกจากค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาอังกฤษแล้วยังมีค่าใช้จ่ายในการเรียนของโรงเรียนในระบบที่ผู้เรียนกำลังศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในภาคบังคับรวมตลอดถึงค่าใช้จ่ายอื่นๆ จึงทำให้ผู้ปกครองค่าใช้จ่ายต้องคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจมาใช้ในการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

ส่วนผู้เรียนที่ทำงานแล้วพบว่าปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษ คือ ความต้องการมีทักษะภาษาอังกฤษและความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เท่านั้น ซึ่งต่างจากผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าผู้เรียนเป็นบุคคลที่ทำงานแล้วและมีรายได้เป็นของตนเองจึงมีความสามารถออกค่าใช้จ่ายด้วยตนเองได้ อีกทั้งผู้เรียนที่ทำงานแล้วส่วนมากมีสถานภาพโสด(จากการสำรวจ) ซึ่งภาระในความรับผิดชอบมีไม่มาก ทำให้ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจมากนัก สำหรับในปัจจุบันบริษัทต่าง ๆ มีแผนกเกี่ยวกับการฝึกอบรมพนักงาน โดยมีการจัดฝึกอบรมภายในองค์กรเป็นส่วนมากเพื่อควมมีประสิทธิภาพของหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการใช้งานของบริษัทและบริษัทสามารถควบคุมการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่

2.2.2 ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม

จากผลการศึกษาปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมทำให้สามารถนำทฤษฎีองค์ประกอบของสินค้าและบริการมาอธิบายอุปสงค์ของผู้บริโภค คือ อุปสงค์ของผู้บริโภคนอกจากขึ้นอยู่กับราคาสินค้าและบริการ และระดับรายได้แล้ว ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของสินค้าและบริการ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้องค์ประกอบของสินค้าและบริการประเภทโรงเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่และกลุ่มผู้เรียนที่ทำงานแล้วที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียน ได้แก่ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน โดยการทดสอบก่อนเรียน ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของสถานศึกษา ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน ระยะเวลาการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบีย้น ส่วนรายการส่งเสริมการขายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน จะมีความสำคัญและอิทธิพลต่อการตัดสินใจสูงเมื่อผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ แต่จะมีความสำคัญและอิทธิพลต่อการตัดสินใจต่ำเมื่อผู้เรียนทำงานแล้ว จากผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยการศึกษากลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์เอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (เพชรมณี ประจวบพันธุ์ศรี 2538) ที่องค์ประกอบของสินค้ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนของผู้เรียน

2.3 การอภิปรายผลร่วมกันของผลการศึกษาเชิงปริมาณและผลการศึกษา

เชิงพรรณนา

จากผลการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงพรรณนาสามารถนำมาอภิปรายผลร่วมกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้นได้ดังนี้

2.3.1 ปัจจัยอายุ อาชีพ รายได้ ค่าเล่าเรียน ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร และปัจจัยเหตุผลส่วนตัว

จากผลการศึกษาสามารถนำมาอภิปรายผลร่วมกันได้ดังนี้คือ ผู้เรียนที่มีอายุน้อยและเป็นนักเรียน จะมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเมื่อผู้เรียนเป็นนักเรียนจึงยังไม่มียายได้ ดังนั้นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเรียนจึงเป็นผู้ปกครองของผู้เรียน ได้แก่ บิดามารดาและผู้ที่ออกค่าใช้จ่ายในการเรียนให้กับผู้เรียน ซึ่งแสดงว่าผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเรียนของผู้เรียน และเมื่อผู้เรียนเป็นนักเรียนย่อมต้องมีค่าใช้จ่ายในการเรียนหลักสูตรภาคบังคับและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีกมาก ดังนั้นจึงทำให้การตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนและของผู้ปกครองได้นำเหตุผลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวยมาเป็นปัจจัยที่สำคัญ และเมื่อรายได้ของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น นั่นคือเศรษฐกิจของครอบครัวดีขึ้นจะทำให้มีโอกาสที่จะจ่ายค่าเล่าเรียนให้กับบุตรหลานของตนเองได้เพิ่มขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเสริมหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

นอกจากกลุ่มผู้เรียนที่เป็นนักเรียนยังได้ศึกษากลุ่มผู้เรียนที่ทำงานแล้ว ซึ่งมีรายได้เป็นของตนเองมีความสามารถในการจ่ายค่าเล่าเรียนและตัดสินใจเรียนได้ด้วยตนเอง ในกรณีนี้พบว่าปัจจัยเหตุผลส่วนตัวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนของผู้เรียนมีเพียง 2 ปัจจัยเท่านั้น คือ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

จากการศึกษาผลกระทบต่อการจ่ายค่าเล่าเรียนแต่ละครั้งในการลงทะเบียนเรียน(ภาคผนวก ง) มีผลกระทบในระดับปานกลางมากที่สุด และมีผลกระทบน้อย รองลงมา ดังนั้นหากผู้เรียนมีรายได้เพิ่มขึ้น และค่าเล่าเรียนถูกลง ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตรเพิ่มขึ้น โอกาสที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลกระทบในการจ่ายค่าเล่าเรียนลดลง

2.3.2 เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ค่าเล่าเรียน ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร และปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม

จากการศึกษาพรรณนารวมที่เกี่ยวข้องมีผลการศึกษาเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการเดินทางที่สะดวกและประหยัดเวลาจะเป็นปัจจัยที่ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการมากขึ้น แต่สำหรับผลการศึกษาในครั้งนี้มีผลตรงกันข้ามมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ว่า

ผู้เรียนภาษาอังกฤษได้ใช้ปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นองค์ประกอบของสินค้าและบริการมาประกอบการตัดสินใจ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากกว่าเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงสถานศึกษา ทำให้ผู้เรียนยอมที่จะใช้เวลาในการเดินทางมากขึ้น ซึ่งก็คือปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของสินค้าและบริการโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน ได้แก่ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน การจัดการเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของสถานศึกษา ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน รายการส่งเสริมการขาย และกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน

สำหรับค่าเล่าเรียนมีผลต่ออุปสงค์ของผู้บริโภคซึ่งมีผลสอดคล้องกับปัจจัยรายการส่งเสริมการขายที่ทางโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนได้ใช้เป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนลงทะเบียนเรียน โดยที่รายการส่งเสริมการขายจะทำให้ผู้เรียนจ่ายค่าเล่าเรียนต่อหลักสูตรในอัตราที่ถูกกว่าการลงทะเบียนเรียนในอัตราปกติ จากผลการศึกษากลุ่มผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้จ่ายค่าเล่าเรียน นำปัจจัยรายการส่งเสริมการขายมาใช้ในการตัดสินใจเรียนที่สำคัญ ซึ่งต่างจากกลุ่มผู้เรียนที่ทำงานแล้วซึ่งเป็นผู้ที่จ่ายค่าเล่าเรียนเองมิได้นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการตัดสินใจที่สำคัญ ในกรณีนี้สามารถอธิบายได้ว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่สูงกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้เรียนที่ทำงานแล้วจึงมีความสามารถในการจ่ายเงินในแต่ละครั้งได้มากกว่า

จากผลการศึกษาข้างต้นทำให้ทราบว่านอกจากปัจจัยอายุ อาชีพ รายได้ ค่าเล่าเรียน ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร และเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงสถานศึกษาแล้วยังมีปัจจัยเหตุผลส่วนตัวและปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในสถานศึกษาที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ จากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยอาชีพมากที่สุด รองลงมา คือ ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร อายุ เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงสถานศึกษา ค่าเล่าเรียน และรายได้ ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงไปของอัตราค่าเล่าเรียนและรายได้มีผลต่ออุปสงค์ต่อการเรียนน้อยมาก ส่วนปัจจัยอาชีพมีผลต่ออุปสงค์ต่อการเรียนมากที่สุด และปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจเรียนมากกว่าเวลาที่ใช้ในการเดินทาง เนื่องจากผู้เรียนยอมที่จะเดินทางมากขึ้นโดยนำปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมาเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ

จากผลการศึกษาเชิงพรรณนาและการศึกษาเชิงปริมาณสามารถกล่าวได้ว่าการอธิบายปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น จำเป็นต้องใช้ผลการศึกษาทั้งเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณมาอธิบายประกอบกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการหรือผู้ที่สนใจที่จะเข้ามาเริ่มธุรกิจโรงเรียนภาษาอังกฤษในการกำหนดนโยบายและแผนงานโดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค สำหรับผู้บริโภคเองก็จะมีโอกาสได้เลือกบริโภคสินค้าและบริการได้ตรงกับความต้องการมากขึ้นหรือเกิดอรรถประโยชน์สูงสุดภายใต้งบประมาณที่ตนเองมีอยู่ นอกจากนี้ยังเป็นการก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีความสามารถที่จะเรียนรู้กับกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จะนำมาใช้ดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศต่อไป

3.1.1 การบริหารจัดการ

1) การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ผู้จัดการหลักสูตรควรคำนึงถึงปัจจัยอายุ อาชีพของผู้เรียน ระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตร โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็น คือ

หลักสูตรภาษาอังกฤษ ควรเน้นการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก ซึ่งอยู่ในวัยเรียนในระดับชั้นอนุบาล ประถม มัธยม ให้มากขึ้น โดยจัดระยะเวลาเรียนต่อหลักสูตรให้มากพอที่จะใช้ในการเรียนและการปฏิบัติซึ่งควรต้องมีความต่อเนื่องของหลักสูตร

หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการใช้งานเฉพาะอย่าง ผู้ประกอบการควรพัฒนาหลักสูตรสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นเป้าหมายรองลงมา ได้แก่ กลุ่มนักศึกษา พนักงานบริษัท เอกชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย เพื่อให้ตรงกับความต้องการในการนำไปใช้ในการเรียนและการทำงานมากขึ้น

2) บุคลากรผู้สอน จากผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้วมีผลของระดับการตัดสินใจสูงสุดต่อปัจจัยความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน ดังนั้นโรงเรียนควรมีนโยบายในการจัดฝึกอบรมให้แก่ผู้สอนได้พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพทั้งด้านหลักสูตรการสอน ทักษะการดูแลเอาใจใส่ต่อผู้เรียน การเรียนรู้วัฒนธรรมของคนไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากขึ้น

3) ทำเลที่ตั้ง จากการศึกษาพบว่าเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจ ดังนั้นผู้ประกอบการควรมองหาแหล่งที่ตั้งโรงเรียนภาษาอังกฤษ ที่เป็นแหล่งชุมชน ศูนย์การค้า แหล่งที่อยู่อาศัย ที่สามารถเดินทางได้สะดวก

4) อาคารสถานที่ การบริการ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้ประกอบการควรคำนึงถึงการจัดบริการอื่น ๆ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมมีผลต่อระดับการตัดสินใจเรียนของผู้เรียนที่ผู้ประกอบการควรคำนึงถึงและจัดทำขึ้น ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านอาคารสถานที่ที่สะดวกสบาย ห้องเรียน และอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย การบริการของพนักงาน การบริการด้านการจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสม ระยะเวลาของการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียเรียนที่ไม่ยาวนานเกินไป

อย่างไรก็ตามปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นที่นำเสนอแนวทางหากไม่สามารถแก้ไขและควบคุมได้ เช่น กรณีของทำเลที่ตั้ง ผู้ประกอบการควรนำปัจจัยอื่น ๆ ที่พบว่ามามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนที่สำคัญมาสร้างให้เป็นจุดเด่นของสถานศึกษาได้ และจากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นว่าผู้เรียนยอมที่จะใช้เวลาในการเดินทางมากขึ้นในการเดินทางไปเรียนภาษาอังกฤษโดยผู้เรียนนำปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมาประกอบในการตัดสินใจ ซึ่งได้แก่ การสร้างชื่อเสียงของโรงเรียนทางด้านอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย ห้องเรียนที่สะดวกสบาย การบริการของเจ้าหน้าที่ การเพิ่มคุณภาพของครูผู้สอนให้มีความสามารถในการสอนและความเอาใจใส่ต่อผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนลงทะเบียเรียนอย่างต่อเนื่อง การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับตารางเรียน วัน เวลาเรียนที่มีหลากหลายให้กับผู้เรียน การจัดทำรายการส่งเสริมการขายเพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับผู้เรียน เป็นต้น

3.1.2 การกำหนดกลยุทธ์ในการแข่งขัน

ในการทำธุรกิจทางการศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษ มีการแข่งขันกันค่อนข้างสูงมาก ทำให้ผู้ประกอบการนำกลยุทธ์มาใช้ทั้งทางด้านราคาและไม่ใช้ราคา จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ทางการแข่งขันทางการตลาด พอสรุปได้ดังนี้

กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย จากการศึกษาผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ปัจจัยบิดามารดา และญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำเป็นปัจจัยที่มีระดับการตัดสินใจที่สำคัญ ดังนั้นกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เรียน บิดามารดาและญาติพี่น้องของผู้เรียน และยังสามารถขยายฐานกลุ่มลูกค้าเป้าหมายไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จากการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มลูกค้าเป้าหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษน่าจะเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีแนวโน้มอายุน้อยและกำลังศึกษาในระดับอนุบาล ประถม มัธยม และเป็นการเรียนที่ค่อนข้างจะต่อเนื่องและเป็นเวลานาน ส่วนกลุ่มลูกค้าเป้าหมายอื่น ๆ ที่รองลงมา ได้แก่ นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย

กลยุทธ์รายการส่งเสริมการขาย จากการศึกษาผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ มีระดับการตัดสินใจสูงต่อรายการส่งเสริมการขาย ดังนั้นผู้ประกอบการสามารถจัดชุดวิชาเรียนหรือการให้ส่วนลดหรือการแถม ที่ประกอบด้วยหลักสูตรหลาย ๆ หลักสูตร จะเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนมากขึ้น แต่สำหรับผู้เรียนที่ทำงานแล้ว ควรจัดชุดวิชาที่ประกอบด้วยจำนวนหลักสูตรไม่มาก เป็นชุดวิชาชุดเล็กน่าจะเป็นที่สนใจมากกว่า และจะเป็นสิ่งจูงใจให้กับผู้ที่มีความสามารถในการจ่ายค่าเล่าเรียนในแต่ละครั้งในจำนวนเงินที่ไม่มากซึ่งเป็นผู้บริโภคที่มีงบประมาณน้อยอีกเช่นกัน สำหรับกิจกรรมที่จะนำมาใช้เป็นรายการส่งเสริมการขาย เช่น การจัดแข่งขันภาษาอังกฤษ กิจกรรมต่าง ๆ ตามเทศกาล และการจัดทัศนศึกษาสถานที่เที่ยว ควรใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ซึ่งให้ความสนใจต่อกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าผู้เรียนที่ทำงานแล้ว

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 แห่ง ซึ่งมีความหลากหลายในด้านค่าเล่าเรียนและรูปแบบของการดำเนินธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่แตกต่างกันตั้งแต่ นักเรียน นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย ดังนั้นการศึกษาในครั้งต่อไปจึงน่าจะทำการศึกษาโรงเรียนที่มีกลุ่มลูกค้าในแต่ละระดับ และศึกษาแยกอาชีพแต่ละอาชีพ เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชนที่ชัดเจนมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กสิกรไทย “กิจกรรมปิดเทอมยุคไอเอ็มเอฟ: เรียนพิเศษ...กวดวิชายังมาแรง” **มองเศรษฐกิจ (รายเดือน)** [จาก <http://www.tfrc.co.th>] (28 มีนาคม 2540) หน้า 1-3 [เข้าถึง 2 กุมภาพันธ์ 2544]
- _____ .“ธุรกิจสอนภาษาอังกฤษ: เติบโตตามกระแสโลกาภิวัตน์” **มองเศรษฐกิจ(รายเดือน)** [จาก <http://www.tfrc.co.th>] (18 มกราคม 2539) หน้า 1-3 [เข้าถึง 2 กุมภาพันธ์ 2544]
- _____ .“ธุรกิจเสริมความรู้: เฟื่องฟูช่วงปิดเทอม” **มองเศรษฐกิจ (รายเดือน)** [จาก <http://www.tfrc.co.th>] (28 มีนาคม 2540) หน้า 1-3 [เข้าถึง 2 กุมภาพันธ์ 2544]
- _____ .“โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ปี’43: ตลาดคึกคักรับปิดภาคฤดูร้อน” **มองเศรษฐกิจ (รายเดือน)** ปีที่ 6 ฉบับที่ 714 [จาก <http://www.tfrc.co.th>] (24 มีนาคม 2543) หน้า 1-3 [เข้าถึง 2 กุมภาพันธ์ 2544]
- _____ .“สถาบันคอมพิวเตอร์: ธุรกิจเสริมความรู้...สู่เศรษฐกิจซบ” **กระแสรศรศน์** ปีที่ 4 ฉบับที่ 592 [จาก <http://www.tfrc.co.th>] (27 สิงหาคม 2541) หน้า 1-8 [เข้าถึง 2 กุมภาพันธ์ 2544]
- กัลยา วานิชย์บัญชา **การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS** คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2544
- คำณูน สิทธิสมาน **เจาะมาตรการวิกฤติเศรษฐกิจ** คณะกรรมการวิสามัญฯ วุฒิสภา สมุทรปราการ ร่วมด้วยช่วยกัน 2543
- จันทนา ศรีภักดิ์วงศ์ “ศึกษาเรื่องรูปแบบที่ส่งผลสำเร็จของการบริหารโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ เอกชน” ตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ รายงานวิจัยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2534
- ชุตินา สุวรรณ์เดชา “หน่วยที่ 11 ปัญหาเกี่ยวกับตัวแปร” ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์** หน้า 211-218 นนทบุรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2542
- ชวนพิศ แดงสวัสดิ์ และพัชรินทร์ ไชยเดช “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนเลือกเข้าเรียนโรงเรียนเสริมสวยเอกชน ในจังหวัดเพชรบูรณ์และพิจิตร” รายงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2535

บุญคง หันจางสิทธิ์ **เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์** คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์ 2543

ประसार บุญเสริม “หน่วยที่ 2 พฤติกรรมผู้บริโภคและอุปสงค์” ใน **เอกสารการสอนชุดวิชา
เศรษฐศาสตร์จุลภาค** หน้า 69-73 นนทบุรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช 2542

_____ . “หน่วยที่ 3 พฤติกรรมผู้บริโภคแนวใหม่” ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์
จุลภาค** หน้า 92-100 นนทบุรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช 2542

ปรียา ผาดิซล “การศึกษาพฤติกรรมทางเลือกสถานพยาบาลและการใช้บริการรักษาพยาบาลของ
ผู้ประกันตนในโครงการประกันสังคม จังหวัดนนทบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2534

เพชรมณี ประจวบพันธ์ศรี “กลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์เอกชน ในอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
ธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2538

วรรณดี แสงประทีปทอง “หน่วยที่ 8 การกำหนดสิ่งตัวอย่างและการสุ่มสิ่งตัวอย่าง” ใน **เอกสารการ
สอนชุดวิชาวิทยานิพนธ์** หน้า 69-113 นนทบุรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2543

ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544** สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ 2541

ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน **ทำเนียบโรงเรียนเอกชน สช.
2544** กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
2544

_____ . **สถิติการศึกษาเอกชนปีการศึกษา 2532-2543** กรุงเทพมหานคร กลุ่มพัฒนา
สารสนเทศ กองทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวง
ศึกษาธิการ 2532-2543

- ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักปลัดกระทรวง **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542**
กรุงเทพมหานคร สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงาน
ปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ 2542
-
- .สถิติการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2541** กรุงเทพมหานคร สำนักนโยบายและ
แผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ 2541
- สฤชัย ศรีมาจันทร์ “การวิเคราะห์อุปสงค์ต่อการเดินทางทางอากาศภายในประเทศไทย”
วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2537
- สมจิตร ลิขิตสถาพร, บรรณาธิการ “ซื้อแฟรนไชส์อย่างไรไม่ให้ผิดพลาด” **นิตยสารมีเดียแฟรนไชส์**
(ตุลาคม-พฤศจิกายน 2539) หน้า 8-24
-
- . “150 แฟรนไชส์และโอกาสธุรกิจ” นิตยสารมีเดียแฟรนไชส์** (มกราคม-กุมภาพันธ์
2540) หน้า 39-43
- สรยุทธ มีนะพันธ์ **เศรษฐศาสตร์การจัดการ** คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดยูเคชั่น 2544
- สุชาดา ตั้งทางธรรม “หน่วยที่ 8 ตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาดและตลาดผู้ขายน้อยราย” ใน **เอกสาร
การสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค** หน้า 82-95 นนทบุรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2542
- สุนิสา เนียมเปรม “ศึกษาเรื่องรูปแบบที่ส่งผลสำเร็จของการบริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน”
ตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ รายงานวิจัยสำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาเอกชน 2534

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดที่.....

เรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการทราบข้อมูลและความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาอังกฤษ
และเพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความกรุณาจากท่านในการให้ข้อมูลสอดคล้อง
กับความเป็นจริง สำหรับผู้เรียนที่ไม่สามารถตอบคำถามได้ขอความกรุณาท่านผู้ปกครองเป็น
ผู้ตอบแทน

ผู้ตอบแบบสอบถาม [] ผู้เรียน [] ผู้ปกครองของผู้เรียน

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้เรียน

คำชี้แจง โปรดตอบข้อความต่อไปนี้ โดยเติมคำหรือใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้า
ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

- 1 เพศ [] ชาย [] หญิง
- 2 อายุ ปี
- 3 สถานภาพ [] โสด [] สมรส [] หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่
- 4 อาชีพ [] นักเรียน [] ข้าราชการ
[] นักศึกษา [] พนักงานรัฐวิสาหกิจ
[] พนักงานบริษัทเอกชน [] ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
[] อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- 5 พื้นฐานการศึกษาของผู้เรียน
[] อนุบาล [] ประถมศึกษา
[] มัธยมศึกษาตอนต้น [] มัธยมศึกษาตอนปลาย
[] ประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา [] บริญญาตรี
[] บริญญาโท [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่าน(หากท่านยังไม่มีรายได้ของตัวเองให้ใช้รายได้ของบิดาและมารดา หรือผู้ปกครองที่ออกค่าใช้จ่ายในการเรียน)

- [] 5,000 – 10,000 [] 35,001 – 40,000 [] 65,001 – 70,000 [] 95,001 – 100,000
 [] 10,001 - 15,000 [] 40,001 - 45,000 [] 70,001 - 75,000 [] 100,001 – 105,000
 [] 15,001 - 20,000 [] 45,001 - 50,000 [] 75,001 - 80,000 [] 105,001 – 110,000
 [] 20,001 - 25,000 [] 50,001 - 55,000 [] 80,001 - 85,000 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)....
 [] 25,001 - 30,000 [] 55,001 - 60,000 [] 85,001 – 90,000
 [] 30,001 – 35,000 [] 60,001 – 65,000 [] 90,001 – 95,000

7 ผู้จ่ายค่าเล่าเรียนในการเรียน

- [] บริษัทที่ผู้เรียนทำงานอยู่ [] ออกค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง
 [] บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง [] อื่นๆ (โปรดระบุ)

8 ข้อมูลการลงทะเบียนเรียน

8.1 หลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน

- [] ภาษาอังกฤษ [] หลักสูตรอื่น ๆ

8.2 หลักสูตรภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนเรียน

- [] General Conversation สนทนาภาษาอังกฤษทั่วไป
 [] Business English Conversation สนทนาภาษาอังกฤษธุรกิจ
 [] English for Children ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก
 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9 ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางมายังโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ

9.1 ระยะเวลาเดินทางจากที่ทำงานถึงโรงเรียน

- [] 15 นาที [] 30 นาที [] 45 นาที [] 1 ชั่วโมง
 [] 1 ชั่วโมง 30 นาที [] 1 ชั่วโมง 45 นาที [] 2 ชั่วโมง
 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9.2 ระยะเวลาเดินทางจากที่บ้านถึงโรงเรียน

- [] 15 นาที [] 30 นาที [] 45 นาที [] 1 ชั่วโมง
 [] 1 ชั่วโมง 30 นาที [] 1 ชั่วโมง 45 นาที [] 2 ชั่วโมง
 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10 ค่าเล่าเรียนแต่ละครั้งที่จ่าย ต่อ 1 หลักสูตร บาท

11 ค่าใช้จ่ายในการเรียนแต่ละครั้งมีผลกระทบมากน้อยเพียงใด

[] มาก [] ปานกลาง [] น้อย

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน
คำชี้แจง ตอนที่ 2.1 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการ
ศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับเหตุผล
ในการตัดสินใจที่แท้จริงของท่านเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

5	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยสุด

เหตุผลในการเลือกศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนภาษาอังกฤษเอกชน

ข้อที่	ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว	5	4	3	2	1
1	ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
2	ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ					
3	ความต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ					
4	บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุนแนะนำ					
5	ความต้องการเรียนเสริมกับหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำลังศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่					
6	ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย					
7	ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุน(ผู้เรียนออกค่าใช้จ่ายเอง)					
8	หน่วยงานให้การสนับสนุนและออกค่าใช้จ่ายให้					
9	ความต้องการเปลี่ยนงานใหม่					

ข้อที่	ปัจจัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อม	5	4	3	2	1
1	ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (ด้านอุปกรณ์การเรียน สถานที่เรียน ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น น้ำดื่ม ที่นั่งพัก อาหารว่าง)					
2	การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน					
3	ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติได้จริง)					
4	การจัดตารางเรียน วัน เวลา ที่เหมาะสม					
5	ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน					
6	กิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน (เช่น การจัดการแข่งขัน ภาษาอังกฤษ กิจกรรมตามเทศกาลต่าง ๆ)					
7	ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางโรงเรียน จัดสอน					
8	รายการส่งเสริมการขาย (ลดค่าเล่าเรียน ของแจก คุปองส่วนลด)					
9	ระยะเวลารอการเปิดเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียนเรียน					

ส่วนที่ 3 : หากท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน ภาษาอังกฤษ (กรุณาเขียนตอบในช่องว่างต่อไปนี้)

3.1 หากมีการปรับปรุงโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษท่านต้องการจะให้ปรับปรุงด้านใดมากที่สุด

- 1.....
- 2.....
- 3.....

3.2 อื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรแก้ไข

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

แฟรอนไฮล์

แฟรนไชส์

คำแปล แฟรนไชส์ (Franchise) เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาฝรั่งเศส คือ “Franchir” แปลว่า “สิทธิพิเศษ” สมัยโบราณนั้นพระราชามักจะพระราชทานสิทธิพิเศษให้แก่ข้าราชการบริพาร หรือ พวกขุนนาง หลังจากนั้นกลายเป็น “Franchise” แปลว่า สิทธิพิเศษที่บริษัทแม่มอบให้กับผู้ที่เข้าร่วมกิจการ โดยสิทธิพิเศษนี้จะครอบคลุมระบบเกือบทั้งหมด เพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมกิจการนั้นสามารถทำธุรกิจได้ แม้จะไม่มีประสบการณ์มาเลย

นิตยสารกฎหมาย “The California Law” เขียนเอาไว้ว่า “แฟรนไชส์” เป็นสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างบุคคลหรือนิติบุคคลสองคนหรือมากกว่า โดยคำแปลนี้ได้ชี้ความแตกต่างของธุรกิจแฟรนไชส์ว่าไม่เหมือนกับรูปแบบอื่น 3 ประเด็น ต่อไปนี้

1. มีผู้รับสิทธิ์ หรือ แฟรนไชซี (Franchisee) จะเป็นผู้ได้รับสิทธิ์จากเจ้าของสิทธิ์ (Franchisor) ใน 5 รายการต่อไปนี้ คือ
 - 1.1 ชื่อร้าน และยี่ห้อสินค้า
 - 1.2 ตัวสินค้าหรือบริการ
 - 1.3 ระบบการบริหารงาน
 - 1.4 ได้เทคนิคต่าง ๆ / สูตร / กรรมวิธีการผลิตสินค้า
 - 1.5 สิทธิในการบริหารร้านในสถานที่ และระยะเวลาที่ตกลงกัน
2. แฟรนไชส์ จะต้องปฏิบัติตามแบบแผน
3. จะต้องจ่ายค่าสิทธิ์การดำเนินธุรกิจ ที่แฟรนไชซอร์อนุญาตให้ใน 3 ลักษณะ คือ
 - 3.1 ค่าสิทธิ์ (Franchise Fee) ซึ่งจะจ่ายเป็นเงินก้อนในวันแรกที่ได้ตกลงหรือทำสัญญากัน
 - 3.2 ค่าธรรมเนียม (Royalty Fee) แฟรนไชซีจะต้องจ่ายอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาสัญญา
 - 3.3 ค่าตอบแทนการบริการหรือเทคนิคต่าง ๆ (Franchise Package Fee)

กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับแฟรนไชส์

1. กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ชื่อทางการค้า
2. กฎหมายภาษีอากร
3. กฎหมายเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าว ได้แก่ กฎหมายควบคุมการทำงานของคนต่างด้าว พ.ร.บ. ควบคุมตำแหน่งหน้าที่ของคนต่างด้าว ประมวลกฎหมายที่ดิน
4. ร่างกฎหมายความลับทางการค้า (ข้อมูลอันไม่เปิดเผย)
5. ร่างกฎหมายข้อสัญญาอันไม่เป็นธรรม
6. ร่างกฎหมายศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
7. พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค
8. พ.ร.บ. อาหารและยา
9. พ.ร.บ. เครื่องสำอาง (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและการโฆษณา)

คำศัพท์แฟรนไชส์

แฟรนไชซิง(Franchising) การที่เจ้าของสิทธิ์ ตกลงอนุญาตให้ผู้รับสิทธิ์

ดำเนินธุรกิจภายใต้ชื่อการค้า การบริหาร และระบบธุรกิจของเจ้าของสิทธิ์ซึ่งเป็นผู้พัฒนาขึ้น ผู้รับสิทธิ์จะต้องดำเนินธุรกิจตามรูปแบบและระบบธุรกิจของเจ้าของสิทธิ์ และจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของสิทธิ์

แฟรนไชส์ ระบบธุรกิจที่ประกอบไปด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

1. จะต้องเป็นเจ้าของสิทธิ์ ถ่ายทอดวิทยาการ การทำธุรกิจทุกอย่างให้แก่ผู้รับสิทธิ์อย่างใกล้ชิด
2. ผู้รับสิทธิ์ จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการใช้ชื่อการค้าเป็นค่าธรรมเนียมเริ่มแรก
3. ผู้รับสิทธิ์จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเป็นเปอร์เซ็นต์

แฟรนไชเซอร์ เจ้าของสิทธิ์ซึ่งเป็นผู้ที่คิดค้นวิธีการทำธุรกิจ จนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ และเป็นผู้ขายสิทธิ์การดำเนินกิจการ ขายชื่อการค้าของตัวเองให้แก่ผู้อื่น

แฟรนไชซี ผู้รับสิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจ ตามระบบที่เจ้าของสิทธิ์ได้จัดเตรียมไว้ รวมทั้งได้ใช้ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้าเดียวกัน โดยที่ต้องจ่ายค่าตอบแทนในการให้สิทธิ์อันนั้น รวมทั้งจ่ายค่าตอบแทนตามผลประกอบการด้วยซึ่งก็คือผู้ซื้อแฟรนไชส์

แฟรนไชส์ฟี ค่าตอบแทนที่เป็นจำนวนเงินที่แน่นอนจะจ่ายก่อนเริ่มดำเนินงาน หรือเรียกว่า ค่าธรรมเนียมแรกเข้า ซึ่งถือว่าเป็นการจ่ายค่าสิทธิ์ต่าง ๆ ให้แก่บริษัทแม่

รอยัลตี้ฟี เป็นค่าตอบแทนที่ต้องจ่ายอย่างต่อเนื่อง ตามสัดส่วนของผลการดำเนินงาน อาจจะเรียกเก็บเป็นเปอร์เซ็นต์ ต่อเดือนหรือต่อปีจากยอดขาย หรือบางทีก็อาจจะเก็บจากยอดขายสั่งซื้อสินค้า

Advertising Fee ค่าตอบแทนที่ต้องจ่ายอย่างต่อเนื่อง ตามสัดส่วนของการดำเนินงาน เพื่อนำไปใช้เพื่อการโฆษณา ในส่วนนี้แฟรนไชเซอร์อาจจะเรียกเก็บหรือไม่เก็บก็ได้ แล้วแต่จะตกลงกัน

Franchise package Fee ค่าตอบแทนในระบบ หรือเทคนิคต่าง ๆ (เป็นศัพท์ที่ใช้เรียกรวม ๆ หมายถึงค่าธรรมเนียมอื่น ๆ เช่น ค่าโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ค่าอบรม ฯลฯ)

Sub-Franchise / Individual Franchise ผู้รับสิทธิ์รายย่อยแบบตัวต่อตัว จากผู้ที่ได้รับสิทธิ์หรือผู้ที่เป็นเจ้าของสิทธิ์ ซึ่งอาจจะได้รับสิทธิ์ในการเปิดกิจการแบบ

- Single unit Franchise หมายถึง สิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจได้เพียง 1 แห่ง
- Multi unit Franchise หมายถึง สิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจได้หลายแห่ง

ตัวอย่างเช่น แฟรนไชส์คนที่ 1 ทำสัญญากับบริษัทแม่ เพื่อเปิดสาขาแฟรนไชส์ โดยในข้อตกลงกำหนดให้เปิดสาขาได้เพียง 1 แห่งเท่านั้น การให้สิทธิ์ลักษณะนี้ คือ Single unit ในขณะที่แฟรนไชส์คนที่ 2 ก็ซื้อแฟรนไชส์เหมือนกัน แต่ได้รับสิทธิ์ในการเปิดสาขาได้มากกว่า 1 แห่ง แต่ไม่มีสิทธิ์ที่จะไปขายแฟรนไชส์ต่อให้ใครไปเปิดร้านได้อีก นอกจากเปิดเองเท่านั้น ลักษณะนี้เรียกว่า มัลติยูนิค

Sub – Area License / Development Franchise สิทธิแฟรนไชส์แบบพัฒนาอาณาเขต แฟรนไชเซอร์จะให้สิทธิ์ในการขยาย กิจการ แก่แฟรนไชส์ภายในอาณาเขตและระยะเวลาที่กำหนด เช่น ต้นตรากันท์เป็นซัพพลายเออร์ของ 7-อีเลฟเว่น ที่มีสิทธิ์เปิดร้าน 7-อีเลฟเว่น ครอบคลุมในภาคเหนือในเขตจังหวัดที่ตกลงกันได้ หรือ เอเอ็ม/พีเอ็มมีห้างแฟรี่แลนด์เป็นซัพพลายเออร์โลเช่นส์ที่จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งสามารถขยายกิจการได้มากถึง 10 สาขา ในจังหวัดนครสวรรค์ นอกจากต้นตรากันท์ซึ่งเป็นซัพพลายเออร์โลเช่นส์ของเซเว่นฯ และห้างแฟรี่แลนด์ เป็นซัพพลายเออร์โลเช่นส์ของเอเอ็ม/พีเอ็มแล้วก็จะไม่มีใครที่จะได้รับสิทธิ์ จากบริษัทแม่เหล่านี้ไปเปิดทับกันในอาณาเขตเดียวกันอีก ซึ่งรูปแบบนี้แตกต่างจาก Multi Unit คือ ซัพพลายเออร์โลเช่นส์สามารถที่จะขายซัพพลายเออร์ต่อได้ เพื่อให้การขยายสาขาเป็นไปตามเป้าที่ตกลงไว้กับบริษัทแม่

Master Franchise ผู้ที่ได้รับสิทธิ์ จากบริษัทแม่ให้ดำเนินการธุรกิจรายแรกในประเทศหนึ่ง และมักจะเป็นรายใหญ่ที่จะต้องทำการขยายสาขาออกไปให้ทั่วประเทศ ผู้ที่เป็นมาสเตอร์แฟรนไชส์นี้จะได้รับการถ่ายทอดในเรื่องการบริหารในระดับที่สูงขึ้น

Offering Circular คือหนังสือที่ผู้ขายแฟรนไชส์ต้องจัดทำขึ้น ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาที่บังคับให้ผู้ขายแฟรนไชส์จะต้องจัดทำรายละเอียดของแฟรนไชส์ของเขาอย่างเปิดเผยเพื่อเสนอให้แก่ผู้ที่ซื้อดูเพื่อใช้ในการตัดสินใจก่อนซื้อแฟรนไชส์โดยที่หนังสือนี้จะมีหัวข้อสำคัญ ๆ เช่น ประวัติผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ค่าธรรมเนียม จำนวนร้านสาขาแฟรนไชส์ รวมไปถึงจำนวนร้านที่ปิดและคดีฟ้องที่เคยเกิดขึ้น ฯลฯ

ภาคผนวก ค

สมการและค่าสถิติของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาภาษาอังกฤษ

**สมการและค่าสถิติของปัจจัย
ที่กำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษ**

$$YE_i = a_0 + a_1 SEX_i + a_2 AGE_i + a_3 EDU_i + a_4 INC_i + a_5 OCU1_i + a_6 OCU2_i + a_7 OCU3_i + a_8 OCU4_i + a_9 TIMEO_i + a_{10} TIMEH_i + a_{11} DUR_i + a_{12} TUI_i + a_{13} PERF_i + a_{14} SAEF_i + e$$

$$YE_i = -6.251 - 0.155SEX_i - 0.059 AGE_i - 0.104EDU_i + 0.00003242INC_i + 2.266OCU1_i - 0.595OCU2_i$$

Exp(B)	0.856	0.942	0.901	1.00003242	9.639	0.551
Sig	0.659	0.044	0.158	0.000	0.035	0.230

$$- 0.157OCU3_i - 0.004TIMEO_i + 0.017TIMEH_i + 0.464DUR_i - 0.00042725TUI_i - 0.357PERF_i$$

Exp(B)	0.854	0.996	1.017	1.591	0.9995728	0.700
Sig	0.738	0.617	0.033	0.000	0.001	0.279

$$+ 0.455SAEF_i + e$$

Exp(B)	1.577
Sig	0.253

- 2log likelihood (Block0) 802.923

- 2log likelihood (Block1) 266.008

Cox & Snell R Square .593

Nagelkerke R Square .802

Constant - 6.251

ภาคผนวก ง

ผู้จ่ายค่าเล่าเรียนและผลกระทบต่อกรจ่ายค่าเล่าเรียนแต่ละครั้ง

ผู้จ่ายค่าเล่าเรียนและผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียนแต่ละครั้ง

รายการ	จำนวน (359)	ร้อยละ
ผู้จ่ายค่าเล่าเรียน		
1. บริษัท	24	6.7
2. ผู้เรียน	91	25.3
3. ผู้ปกครอง	244	68.0
ผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียน		
1. ผลกระทบมาก	28	7.8
2. ผลกระทบปานกลาง	191	53.2
3. ผลกระทบน้อย	139	38.7
4. ไม่มีผลกระทบ	1	0.3

ภาคผนวก จ
แผนที่กรุงเทพมหานคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจุฬารัตน์ ปิ่นทำนุก
วัน เดือน ปีเกิด	3 มิถุนายน 2508
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2530
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนภาษานานาชาติ อินลิงกัว (Inlingua) ประเทศไทย
ตำแหน่ง	ผู้จัดการ